PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TECUCI
MUZEUL DE ISTORIE „TEODOR CINCU” TECUCI
MUZEUL DE ISTORIE „PAUL PĂLTĂNEA” GALAȚI

DANIELA ALECSĂ MIHAELA DAMIAN

Smaranda Brăescu

Dincolo de culmi și neguri

ALBUM DE FOTOGRAFII

EDITURA PIM
2023

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TECUCI
MUZEUL DE ISTORIE „TEODOR CINCU” TECUCI
MUZEUL DE ISTORIE „PAUL PĂLTĂNEA” GALAȚI

DANIELA ALECSĂ **MIHAELA DAMIAN**

Smaranda Brăescu

Dincolo de culmi și neguri

Album de fotografii

Editura PIM
2023

https://biblioteca-digitala.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Smaranda Brăescu – DINCOLO DE CULMI ȘI NEGURI – Album de fotografii

Muzeul de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci; Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” Galați

ISBN: 978-606-13-8106-7

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2023.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Redactori: Daniela ALECSĂ, Mihaela DAMIAN

Culegere texte și fotografii: Daniela ALECSĂ, Mihaela DAMIAN

Tehnoredactare: Daniela ALECSĂ, Mihaela DAMIAN

Design copertă: Daniela ALECSĂ

Paginare (layout), machetare: Daniela ALECSĂ

Grafică, prelucrare fotografii: Daniela ALECSĂ, Alexandru ȘEITAN

Pentru editarea acestui album,
Muzeul de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci a colaborat cu
Editura Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați.

Carte distribuită de

email:

Comenzi la tel.

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

Editura PIM acreditată CNCSIS – 66/2010
Șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 109, Iași – 700497
Tel: 0730086676, 0732430407, fax 0332440715
Mail: editura@pimcopy.ro; www.pimcopy.ro

https://biblioteca-digitala.ro

„Când mori e pentru totdeauna. Când ai înfruntat văzduhul, nu te mai poți lipsi de beția înălțimilor. Ai plutit deasupra tuturora, vultur sau rândunică, - ai simțit răcoarea vânturilor turbate, — ai străbătut norii, cari de jos par grămezi de vată imaculată, ori de fum înecăcios, iar sus, nu sunt decât o masă informă de ceață germinatoare de guturai și bronșita.- Atunci, vei continua să zbori."

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

Aceste demers istoriografic se încadrează în eforturile Muzeului de Istorie „Teodor Cincu" din Tecuci care în ultimii ani și-a propus să omagieze personalitățile și istoria locală. Astfel, începând cu anul 2021 au fost publicate volumele: Restitutio – Constantin Solomon – Studii și Articole, Exponatul lunii și Archaeologica – Nicu Mircea.

Multe au fost personalitățile care au adus prestigiu națiunii române, din păcate însă au primit oprobiul public, ba mai mult, altele au fost condamnate pentru activitatea lor. Este și cazul Smarandei Brăescu, care în ultimii ani a fost celebrată, evidențiindu-se particularitatea personalității ei în diferite proiecte culturale.

Într-o lume copleșită de bărbați, Smaranda Brăescu a luptat și a învins tiparele epocii sale, demonstrând că poate fi dincolo de orice orizont un simbol al României. Tragicul ei sfârșit, dar și întreaga ei viață ne aduc aminte că doar prin modestie, efort continuu și perseverență putem păstra idealul național, nu prin gălăgie, falsitate sau fariseism. Mândița, alături de întreaga Escadrilă Albă a salvat viețile a sute de soldați în cel de Al Doilea Război Mondial, alinând suferințele ostașilor și întregind familiile vitregite de marea tragedie a conflictului. S-a opus falsificării alegerilor din anul 1946, fiind ulterior hărțuită și urmărită ca multe alte personalități interbelice, sfârșind în anul 1948 în anonimat, cu organele regimului stalinist pe urmele sale.

https://biblioteca-digitala.ro

Prezentul album este rezultatul muncii asidue a celor două muzee din județul Galați: Muzeul de Istorie „Teodor Cincu" Tecuci și Muzeul de Istorie „Paul Păltănea" Galați, încheind un demers ce s-a întins pe mai mulți ani, în care cele două instituții au depus efortul necesar pentru omagierea Smarandei Brăescu. Au fost organizate expoziții, lansări de carte, mese rotunde, de aceste proiecte ocupându-se muzeograf Daniela Ana Alecsă și muzeograf Mihaela Damian care au cercetat și studiat tumultoasa și palpitanta viață a Măndiței. Aducem mulțumiri domnului Prof. Cristian-Dragoș Căldăraru, manager al Muzeului de Istorie „Paul Păltănea" Galați, partener în acest proiect care ne-a oferit un sprijin consistent alături de echipa sa. De asemenea, mulțumim domnului Lucian Costin, primar al Municipiului Tecuci pentru finanțarea prezentului album, precum și pentru susținerea numeroaselor programe culturale ale muzeului.

Daniel DOJAN

Manager al Muzeului de Istorie „Teodor Cincu" Tecuci

https://biblioteca-digitala.ro

La anii maturității târzii, din dragoste pentru satul natal, locul unde s-a „înălțat către viață și lumină”[1], generalul (r) Neculai Staicu nutrește speranța înființării unui muzeu în casa părintească din comuna Buciumeni, județul Galați, în care să păstreze vie memoria personalităților artistice, culturale și științifice născute în această vatră bogată în istorie a Moldovei de Jos. Pornit pe calea înfăptuirii acestei dorințe, el începe să culeagă informații de la bătrânii comunei, să colecteze fotografii, documente, corespondență și obiecte personale de la urmașii celor vizați a ocupa un loc binemeritat în panoplia vrednicilor fii ai locului, să cerceteze arhivele și bibliotecile, să bată la ușile autorităților pentru a obține aprobările necesare deschiderii „Muzeului Comunei Buciumeni”.

Printre cei onorați la Buciumeni de inimosul general, cea mai strălucitoare figură i s-a părut a fi parașutista Smaranda Brăescu, pe care acesta își amintește că a văzut-o o singură dată în copilăria sa, pe când ea mergea în pas vioi pe ulițele comunei. Acel moment de grație, însoțit de admirația care s-a conturat în timp pentru consăteana sa vor fi răsplătite de generalul (r) Neculai Staicu-Buciumeni cu o pasiune și o determinare rar întâlnite, căci mai apoi, mai bine de 20 de ani, el se va dedica strângerii tuturor mărturiilor legate de celebra parașutistă. Cele mai prețioase informații au fost culese de general de la membrii familiei,

[1] Neculai Staicu-Buciumeni, *Regina aerului – o viață închinată patriei*, Editura Sinteze, Galați, 2008, p. 5.

https://biblioteca-digitala.ro

nepoatele Florica Purica și Maria Tarola Sireteanu (fiicele surorilor), de la Dumitru și Ionel Brăescu (nepoți) și de la Ilinca Florea, ultima soră în viață a parașutistei la acea dată.

În cursul cercetării sale, el s-a străduit să dezlege și povestea nebulosului sfârșit de care a avut parte Smaranda Brăescu, urmărită de Securitate și nevoită să se ascundă, suferindă și decepționată de noua ordine care se instaura în România la sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial. Pentru aceasta, generalul (r) Staicu-Buciumeni s-a deplasat la Cluj, unde a intrat în legătură cu maicile de la Congregația Maicii Domnului, unde Smaranda Brăescu s-a refugiat înainte de tragicul și prematurul sfârșit, în încercarea de a reconstitui ultimii ani de viața ai temerarei parașutiste, reușind astfel să dezlege misterul dispariției și morții sale.

Asemenea multor altor nume valoroase ale neamului românesc prigonite de regimul comunist în anii imediat următori preluării puterii, despre Smaranda Brăescu s-a putut vorbi abia la sfârșitul anilor ' 60, însă chiar și atunci evocările se opreau la perioada anilor săi de glorie, ultima parte a vieții acesteia fiind prezentată cel mai adesea eufemistic sau pur și simplu ignorată („Cu anii se aude și se scrie tot mai puțin despre ea ... Modestă și timidă, așa cum a intrat în aviație, Smaranda Brăescu – probabil dându-și seama că nu mai poate întrece în zbor culmile pe care le atinsese în parașutism, a înțeles să se retragă tot așa, pe nesimțite, de pe scena aviației"[2] sau „Un reumatism cronic și oboseala acumulată după atâta eforturi au vlăguit puterile fostei recordmane absolute a parașutismului mondial. S-a retras în mijlocul familiei, la sora și nepoatele

[2] Gheorghe Iacobescu, Mircea Scripcă, *Prima noastră aviatoare și parașutistă*, în „Magazin", 5 martie 1966.

https://biblioteca-digitala.ro

sale din cartierul Bucureștii-Noi din capitală, predând ștafeta celor mai tinere aspirante la cucerirea înălțimilor"[3]).

Numeroasele memorii adresate autorităților comuniste și post-revoluționare de către Neculai Staicu-Buciumeni erau menite să clarifice aspectele întunecate din biografia parașutistei și, pe de altă parte, să determine cinstirea cuvenită acesteia pentru generațiile viitoare. Cu multă determinare, în anul 1985, neobositul general reușește să obțină aprobarea pentru un muzeu al comunei, unde realizează o expoziție cu tematica „Fii ai satului", în cadrul căreia Smaranda Brăescu ocupa un loc de cinste, iar cele mai multe dintre obiectele strânse au fost astfel valorificate.

Rodul cercetărilor sale s-a concretizat și în alcătuirea a două volume biografice, „Anii de glorie ai Smarandei Brăescu" și „Regina Aerului – O viață închinată patriei", până la acest moment cele mai documentate și complete lucrări dedicate celebrei fiice a Moldovei din Hănțeștiul Tecuciului. Fără îndoială, generalului (r) Neculai Staicu Buciumeni i se datorează în mare măsură readucerea Smarandei Brăescu în conștiința publică, iar această carte valorifică o mare parte din ceea ce el a reușit să strângă, de-a lungul a mai bine de două decenii, în legătură cu cea care a fost adesea numită Regina aerului. Astăzi, toate aceste obiecte se află în patrimoniul Muzeului de Istorie „Paul Păltănea" din Galați, ca urmare a generoasei donații făcute de Neculai Staicu-Buciumeni. De asemenea, o prezență inedită între coperțile acestei publicații sunt și fotografiile cuprinse în cele două albume care au aparținut lui Dumitru Brăescu – unul dintre fii lui Costache Brăescu. Acesta din urmă, frate al Smarandei, fiind invalid de război s-a retras la Tecuci și a deschis aici un han pe strada principală a orașului – „Hanul Românilor". Mai târziu, s-a mutat într-unul dintre cartierele de nord ale orașului – Tecuciul Nou,

[3] Elena Șenchea-Popescu, *Femina celesta*, Editura Sport Turism, București, 1983.

https://biblioteca-digitala.ro

unde și-a continuat activitatea comercială deschizând un magazin alimentar pe proprietate. Albumele au fost donate Muzeului de Istorie „Teodor Cincu" Tecuci de către ultima soție a acestui nepot – Ioana Brăescu.

Deși eforturile de reconstituire a biografiei primei parașutiste a României s-au intensificat în ultima vreme, au rămas în continuare destul de multe aspecte necunoscute în ceea ce privește viața Smarandei Brăescu. Plecând de la această premisă și considerând cercetarea departe de a fi încheiată aducem în atenția cititorilor acest album care reunește din punct de vedere imagistic tot ceea ce au reușit să acumuleze în patrimoniul lor, de-a lungul timpului, în legătură cu Smaranda Brăescu, cele două instituții: Muzeul de Istorie „Paul Păltănea" din Galați (menționat în lucrare cu abrevierea MIGL) și Muzeul de Istorie „Teodor Cincu" din Tecuci (menționat cu abrevierea MITC).

*

Fotografiile reunite în acest album documentează biografia Smarandei Brăescu, surprinzând instantanee de la demonstrațiile aviatice, din călătoriile întreprinse, diferite aspecte ale vieții sale private, înfățișează membri ai familiei și prieteni, conturând astfel imaginea unei celebrități a epocii interbelice care merită considerația generațiilor viitoare și al cărei destin este și astăzi, din păcate, prea puțin cunoscut. Deși o parte dintre aceste fotografii au suferit grave deteriorări în timp, am optat pentru publicarea lor într-o formă cât mai aproape de original, pentru valoarea lor de document istoric, adesea inedit, menit a reconstitui destinul unei personalități cu adevărat remarcabile a României din prima jumătate a secolului al XX-lea.

Contribuția Smarandei Brăescu la propaganda aviației românești este incontestabilă, căci așa cum observa și ziaristul Sandu Vornea: „unica noastră parașutistă e o fată

https://biblioteca-digitala.ro

foarte tânără, care a făcut pentru propaganda aviației mai mult decât zece discursuri de politicieni sau generali la un loc". Ea a reușit să stabilească încrederea în parașută ca accesoriu de imediată utilitate a aviației și să impună în România parașutismul ca ramură sportivă.

Performanțele Smarandei Brăescu în epoca pionieratului aviației și a parașutismului continuă să surprindă și să suscite admirație, cu atât mai mult cu cât lupta sa cu prejudecățile vremii a fost aprigă, iar barierele pe care le-a depășit păreau de netrecut. Ne întrebăm de unde a găsit această femeie simplă, plecată dintr-un sătuc moldovenesc, puterea de a lupta cu atâta determinare pentru împlinirea visurilor sale. Înzestrată cu frumoase trăsături de caracter, dar și temperamentală, ea și-a urmat pasiunea pentru zbor, călăuzindu-și viața după „credința în steaua ei și în Dumnezeu". Adesea, Smaranda Brăescu a fost întrebată de ziariști ce simte înainte de se prăbuși din tăriile cerului. Și am putea crede că nu era stăpânită de frică, ori lucrurile nu stau deloc astfel. Ea mărturisea că stările sufletești înainte de aruncarea în vid sunt copleșitoare. Este un amestec de emoție, teamă, ezitare, îndoială că parașuta se va deschide, o luptă cu sinele care dictează minții și corpului să nu își asume riscul. La toate acestea se adaugă și suferințele căderii, căci la asemenea înălțimi și fără echipamentele de astăzi corpul uman suferă presiuni extraordinare. Din cauza aerului rarefiat mișcările se fac cu greutate, respirația devine din ce în ce mai grea. Dacă nu ai antrenament, un leșin este aproape sigur, iar frigul năprasnic se simte intens. Deschiderea parașutei aduce noi suplicii trupului zgâlțâit, tras cu putere de forța legăturilor, asemenea unei marionete mânuită cu brutalitate de un păpușar. Iar la final, căderea, mereu în voia zeului Eol, a cărui suflare capricioasă te poate aduce cu blândețe la sol ori, cu furie, să îți zdrobească trupul firav de pământ. Cu

https://biblioteca-digitala.ro

toate acestea, Smaranda se aruncă în gol, și tocmai în aceasta stă puterea și curajul său, în biruința asupra instinctului de conservare, asupra tuturor spaimelor atât de omenești.

La Smaranda Brăescu discrepanța dintre înfățișarea sa modestă, aspectul sfios și timid și neînchipuitul curaj de a înfrunta înălțimile era întotdeauna surprinzător pentru cei ce o întâlneau: „Cine i-a întâlnit numele în ziare, cu ocazia diferitelor serbări aeriene, și-a închipuit că e o fată emancipată, îndrăzneață, sfidătoare, pornită în căutarea senzaționalului, cu dorința pe care o dă blazarea sau impulsivitatea. Și când o cunoști rămâi o clipă mirat. Doi ochi veșnic întrebători, umbriți de gene lungi – ochi de copil – și un zâmbet înflorit sfios, abia perceptibil, te opresc în loc să-ți schimbi gândul. Fetița aceasta micuță și fină, cu chipul și gesturile sfioase de copil, este parașutista care de atâtea ori a înfruntat moartea ... Ochii aceia senini, cu gene lungi copilărești, au privit de-atâtea ori golul ametitor, între cer și pământ, liniștiți și clari. Trupul acesta plăpând, a sfâșiat de atâtea ori imensitatea spațiului, străbătând-o suspendat pe un fir de floare albă a parașutei, în legănări largi deasupra fluturărilor morții.

Și te întrebi, ce taină, ce resort supraomenesc îndeamnă floarea aceasta micuță pe valul grozavului ocean al văzduhului. Dacă o întrebi, în dosul genelor lungi, tresare licărind o lumină, cuta dintre sprâncene și gură își strânge colțurile într-o linie scurtă, energică. Înțelegi că dincolo, mai departe, în suflet, trăiește hotărâtă voința, se zbate neînfrântă dorința după largul seninului frumos și ametitor. Adâncul zării, chemând-o ca o taină, ca un cântec, ca o fatalitate”[4].

[4] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 130.

https://biblioteca-digitala.ro

Zugrăvindu-i viața, reconstituită din articole de ziar, interviuri, jurnale și mărturii, nu poți decât să concluzionezi, asemenea ziaristului Grigore Patriciu: „este romanul unei vocații irezistibile și al unui suflet sprijinit de două pârghii adecvate: perseverența și curajul"[5].

Mihaela DAMIAN
Daniela ALECSĂ

[5] *Ibidem*, p. 103.

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

DINCOLO DE CULMI ȘI NEGURI

Smaranda Brăescu s-a născut în satul Hănțești, comuna Buciumeni, în județul Tecuci (astăzi Galați) într-o familie de țărani răzeși, având-i ca părinți pe Dumitru și Maria Brăescu. Soții Brăescu au avut nouă copii: cinci fete și patru băieți. Cel dintâi născut, Ion (Nicuță) își găsește sfârșitul prematur în plin război, în anul 1917. Al doilea fiu, Dumitru (Tache) Brăescu, devine un pictor cunoscut, cu realizări profesionale notabile. Costache, face armata la pompieri și ajunge sergent. În timpul Marelui Război, se află printre victimele accidentului feroviar de la Ciurea, de pe urma căruia rămâne invalid. Prima fată a soților Brăescu este numită Constantina-Vlădina, în vreme ce a doua fiică, Natalia, moare la doar un an și opt luni.

La 21 mai 1897 se nasc gemenii Maranda (după numele bunicii) și Panait Paul. Fratele geamăn al parașutistei urmează o carieră militară, ajunge la gradul de locotenent de jandarmi, suferă și el prigoana regimului comunist și moare în 1967, fiind înmormântat la Iași. O altă fată a familiei poartă numele Marghioala, iar ultimul copil al soților Brăescu este tot o fată, Ilinca.

În anul 1904, la vârsta de șapte ani, Măndița (cum este numită în familie) este înscrisă în clasa întâi la școala primară din Vizurești, deoarece în satul natal nu există încă o școală. Așa se face că micuța Smaranda este nevoită să străbată zilnic, alături de fratele său geamăn, o distanță de 5 km dus-întors, pentru a învăța carte. Nici la Vizurești nu exista un local propriu-zis pentru școală, iar cursurile se desfășurau în casele unor localnici, în condiții, cel mai adesea, improprii pentru această activitate. Peste ani, deja

https://biblioteca-digitala.ro

celebră, nu uită de modestul învățător Ștefan Rău din Vizurești care i-a pus condeiul în mână și „îi trimite de la Paris o emoționantă scrisoare în care îi mulțumește pentru grija și priceperea cu care i-a călăuzit pașii către știința de carte"[6].

La finalul cursului primar, Smaranda Brăescu petrece doi ani în sânul familiei, ocupându-se de treburile gospodărești, întrucât dificultățile financiare ale soților Brăescu nu i-au permis să-și continue imediat studiile. Doar dorința arzătoare a tinerei fete de a învăța reușește să-i înduplece pe părinți să o trimită la cursurile Școlii Secundare Profesionale de Fete „N. R. Codreanu" din Bârlad, pe care le frecventează ca elevă externă în perioada 1911-1916.

În cuprinsul perioadei de studii la școala bârlădeană, anul 1913 este marcat de două evenimente nefaste pentru Smaranda. Este vorba despre implicarea României în cel de-Al Doilea Război Balcanic, conflict militar la care ia parte și fratele său Tache Brăescu, motiv de mare îngrijorare pentru adolescenta care până atunci nu cunoscuse dramele și suferințele acestei lumi. Totodată, acesta este și anul în care Smaranda își pierde tatăl, stâlpul unei familii încercate de multe nevoi. Cu toate dificultățile, continuă să meargă la școală, muncește alături de mamă și surori în vacanțe, în ciuda norilor grei care se lăsaseră peste Europa cuprinsă de un nou război ce părea că nu va ocoli nici țara noastră.

Într-adevăr, la 15 august 1916, statul român decreta mobilizarea, astfel încât trei dintre frații Smarandei (Tache, Costache și fratele său geamăn, Paul Panait) au fost trimiși pe frontul de luptă, iar pentru Maria Brăescu și fetele sale nu mai rămânea decât nădejdea că doar voia Domnului mai poate proteja aceste tinere vlăstare ale familiei. Cei trei frați

[6] *Ibidem,* p. 34.

https://biblioteca-digitala.ro

au supraviețuit războiului, însă cel dintâi născut, Ion (Nicuță), se va stinge răpus de boală în anul 1917.

Potrivit documentelor, o perioadă lungă de timp, de 9 ani, se scurge între momentul întreruperii studiilor secundare la Școala Profesională de Fete din Bârlad și înscrierea la Școala de Arte Frumoase din București. Reconstituirea acelor ani este destul de dificilă chiar și pentru un entuziast și pasionat cercetător precum generalul Staicu-Buciumeni, acesta își mărturisește neputința în a stabili cu exactitate parcursul vieții Smarandei Brăescu în această perioadă.

Din mărturiile vârstnicilor satului, reiese că o vreme a ocupat postul de suplinitoare în Hănțeștiul natal, iar pentru anii 1923-1925 documentele și corespondența rămasă atestă faptul că a fost angajată ca funcționară la societatea „Astra Română" din București.

Cea dintâi chemare pentru zbor Smaranda a simțit-o la 12 ani, privind cu ochi de copil uimit avionul în care gonea spre Bârlad sublocotenentul (la acea vreme) Gheorghe Negrescu: „când am simțit micuța pasăre cenușie, laolaltă cu păsările cerului, am simțit că până nu voi zbura și eu nu voi avea liniște"[7]. De atunci, și la școala pe care a urmat-o la Bârlad, și în București, la Școala de Arte Frumoase, nu visa decât să pătrundă și ea în admirabila breaslă a zburătorilor: „meditam ceasuri întregi la păsările de fier care cutreieră nemărginirile străvezii, la răscrucea vânturilor"[8]. În perioada în care a fost învățătoare în satul natal, mergea adesea la Tecuci, unde funcționa „Școala Militară de Antrenament și Pilotaj", iar din 1920 „Centrul de Instrucție al Aeronauticii", în care se formau: aviatori – piloți, personal de specialitate pentru meteorologia aeriană, radiotelegrafie, aerofotogrammetrie. Primul zbor cu avionul i-a fost înlesnit

[7] H. Soreanu, *Spovedania unei paraşutiste*, în „Realitatea ilustrată", 10 august 1929.
[8] *Ibidem.*

https://biblioteca-digitala.ro

de un elev al cărui frate era comandantul escadrilei de zbor de la Tecuci.

Moartea mamei sale, la 8 noiembrie 1924, o îndurerează profund pe Măndița. O fotografie realizată jumătate de an mai târziu ne-o înfățișează pe viitoarea parașutistă cu o privire tristă, purtând încă haine cernite de doliu. Este o perioadă de căutări și de frământări, când simte nemulțumirile unui trai banal, lipsit de satisfacții morale și materiale. Departe fiind, este îngrijorată pentru gospodăria părintească, pentru soarta celor dragi din familie, cărora nu le poate acorda sprijinul de care au nevoie. Cele mai mari bucurii le are atunci când își revede casa părintească îngrijită, înconjurată de flori, cu roadele îmbelșugate umplând ograda. Își iubește locul de baștină și ar rămâne pentru totdeauna acolo, „de n-ar fi viața asta așa de mizerabilă, n-aș sta nici un minut în infernul acesta de București"[9]. Atașamentul puternic față de țara sa și, în același timp, spiritul său aventuros care a îndemnat-o să călătorească în lumea largă pot părea contradictorii, însă oriunde au purtat-o pașii departe de patrie, se gândește mereu cu dor și nostalgie la pământul țării sale. Corespondența Măndiței este revelatoare pentru a-i înțelege sufletul ales și sensibil, legătura ei adâncă cu natura, de a cărei frumusețe știe să se bucure și pe care, pătimaș credincioasă, o slăvește ca fiind creația lui Dumnezeu.

La 4 octombrie 1925 începe cursurile Școlii de Arte Frumoase, la secția Artă Decorativă și Ceramică, însă își dă repede seama că nu aceasta este cariera pe care o dorea. Un spirit neliniștit, chinuit de chemări numai de ea știute o îndeamnă să caute mereu aventura, riscul, provocările. Purtată de această dorință de aventură, Smaranda pleacă în

[9] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 70.

https://biblioteca-digitala.ro

anul 1926 într-o călătorie cu vaporul „Împăratul Traian" în Egipt, apoi în Grecia.

Cu ocazia unui miting aerian desfășurat la Băneasa, Smaranda Brăescu îl cunoaște pe renumitul inventator și parașutist Otto Heinecke, căruia îi mărturisește dorința sa de a se îndrepta către acest nou domeniu, adiacent aviației, în condițiile în care în țară posibilitatea de a deveni pilot apărea imposibilă la acea dată. Otto Heinecke o invită la Berlin și îi promite sprijinul său, singura condiție fiind aceea de a-și achiziționa propria parașută pentru lansări. Plecarea la Berlin întâmpina însă destule provocări pentru o fată simplă de la țară, precum Smaranda. Se punea în primul rând problema banilor pentru o astfel de călătorie, pentru achiziția parașutei și pentru întreținerea în capitala Germaniei. Hotărârea Smarandei Brăescu de a deveni parașutistă nu a fost primită cu înțelegere și sprijin, ci mai degrabă ca o manifestare de nebunie, căci ce altceva putea fi dorința de a te arunca în gol cu o umbrelă uriașă, nesigură și fragilă pe care chiar și piloții ezitau să o folosească ca să se salveze. Nici familia, prietenii și cu atât mai puțin autoritățile competente în acest domeniu nu au manifestat deschidere față de acest proiect ce sfida normalitatea acelei vremi. Un nesperat ajutor primește Smaranda de la familia Van Saanen care a găzduit-o la București și de la profesoara Elena Muscan de la care a luat un împrumut „pe cuvânt".

Smaranda Brăescu ajunge la Berlin, unde este așteptată de Otto Heinecke, se înscrie la Școala de parașutism Schroeder & Co și își cumpără o parașută cu banii împrumutați. Îi cucerește pe germani cu spiritul ei temerar atunci când se aruncă pentru prima oară în gol, de pe aripa unui avion Junkers, de la înălțimea de 600 de metri, fără să arate nici un fel de teamă. Singura ezitare a încercat-o în fața contractului prin care se obliga să nu solicite despăgubiri în eventualitatea unui accident, însă reușește

https://biblioteca-digitala.ro

să-și domine pornirea lăuntrică firească, izvorâtă din instinctul de conservare și semnează documentul care-i pecetluia astfel destinul pe această cale.

Rememorarea acelui prim moment de plutire în văzduh este deosebit de emoționantă. Smaranda își amintește senzația de ușurare în clipa în care parașuta s-a deschis și bucuria izbânzii: „pornii pe râs, așa singură, în aer, ca un copil căruia i-a reușit o strengărie"[10]. Smaranda avea la acea dată 31 de ani, era trecută prin viață care nu fusese deloc blândă cu ea, dar își păstrase încă acea candoare a copilăriei. Sufletește și la chip era încă o copilă.

După stagiul de pregătire în capitala Germaniei, tânăra moldoveancă izbutea astfel să devină prima parașutistă cu brevet din România, motiv de mândrie pentru ziarele și revistele din țară care au semnalat evenimentul cu entuziasmul binemeritat: „De câte ori se organizează mitinguri – în programul cărora se înscriu de obicei și coborâri cu parașuta – trebuie să ne adresăm străinătății. De aici înainte avem parașutista noastră, Smaranda Brăescu, elevă a Școlii de Arte Frumoase din București, ne-a procurat această bucurie"[11]. De altfel, prin reușita Smarandei Brăescu, România ocupa și un onorant loc 4 în rândul țărilor europene care aveau femei parașutiste.

Despre semnificația acestei victorii pentru sine ne spune însăși Smaranda: „câți ani de mizerie, de umilință și de trudă, reprezintă clipa aceasta!"[12]. Era încă un pas parcurs pentru împlinirea visului pe care și-l făurise de a deveni pilot, căci își făcuse socoteala că „e mai ușor să te faci pilot, dacă ai brevetul de parașutistă"[13].

Întoarcerea în țară va fi însoțită însă de alte decepții: „m-am întors în țară, singură, necunoscută. Am făcut o

[10] *Ibidem*, p. 91.
[11] Gheorghe Iacobescu, Mircea Scripcă, *op. cit.*
[12] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 93.
[13] *Ibidem.*

https://biblioteca-digitala.ro

cerere pentru a intra în școala de pilotaj. Amânată de la o săptămână la alta, mi s-a spus în cele din urmă că femeile n-au voie să facă aviație!"[14]. Nu reușește să-i înduplece pe conducătorii aviației militare să îi permită să urmeze o școală de pilotaj deoarece legile militare nu admiteau prezența femeilor în armată, iar aviația civilă nu exista, obținând cu greu chiar și dreptul de a participa la mitingurile și serbările aviației. Urmează pentru ea o perioadă de inactivitate care îi macină sufletul, orice încercare de a dobândi acordul pentru obținerea unui record de lansare cu parașuta se lovea de un zid inexpugnabil. Zborurile de antrenament erau costisitoare și, în plus, nimeni nu dorea să-și asume riscurile inerente unui asemenea proiect îndrăzneț. Este momentul în care se configurează tot mai hotărât ideea de a pleca în străinătate, se gândea că „acolo, oamenii îndrăzneți, puși în slujba progresului, sunt apreciați și stimulați"[15].

Cu toate aceste negre perspective în care era învăluită cariera parașutistei, o speranță se înfiripă pentru viitor, românii din America s-au oferit să o primească și să îi aranjeze câteva demonstrații cu parașuta, astfel încât din veniturile obținute să-și poată îndeplini planurile. Doar că oferta aceasta neașteptată nu era însoțită și de banii necesari pentru deplasarea către continentul american. Rămânea ca Smaranda să reușească să strângă capitalul necesar pentru drumul spre Tărâmul făgăduinței, lucru ce părea imposibil la acel moment.

Între timp, Smaranda Brăescu își face debutul public ca parașutistă în țară, în cadrul mitingului de aviație organizat de Aeroclubul Român pe aeroportul Băneasa, care a avut loc la 26 octombrie 1928, unde sare de la înălțimea de 1000 de metri.

---

[14] H. Soreanu, *op. cit.*
[15] *Ibidem*.

https://biblioteca-digitala.ro

Urmează o perioadă în care Smaranda Brăescu ia parte la mitinguri de aviație în diferite orașe ale țării, efectuând salturi cu parașuta și ținând conferințe de popularizare a parașutismului. De altfel, aceste rare spectacole aviatice erau singurele-i surse de existență.

După primele lansări efectuate cu succes și fără incidente, au urmat câteva accidente care i-au pus viața în primejdie, însă nu au descurajat-o în a continua pe calea aleasă. În luna august a anului 1929, cu prilejul unui accident de capotaj la un zbor de antrenament și-a luxat destul de serios mâna dreaptă, dar aceasta nu a împiedicat-o să facă a patra lansare cu parașuta la concursul Micii Înțelegeri din 8 septembrie 1929.

Altă lansare cu peripeții s-a petrecut cu ocazia mitingului aviatic de la Cluj, din 3 noiembrie 1929, când vântul a îndreptat parașuta într-o direcție nedorită, spre un parc. Umbrela de mătase s-a agățat de ramurile unui copac, iar Smaranda a rămas suspendată timp de peste 40 de minute, la 25 de metri înălțime. A fost nevoie de intervenția pompierilor pentru a fi coborâtă și adusă în siguranță pe pământ.

O altă întâmplare pe care Smaranda și-o amintește încărcată de emoții s-a petrecut în cadrul mitingului de la Brăila, din 17 august 1929. Plecată de la Galați cu avionul, s-a lansat deasupra Dunării cu speranța că va ateriza pe uscat, purtată de curenții de aer. Dar pe măsură ce cobora, spectrul morții prin înecare se desfășura înaintea ochilor săi, căci vântul o îndrepta către apele tulburi ale fluviului. Mărturisește într-un interviu că a fost pentru prima dată când a plâns în văzduh. În ultimul moment, vântul și-a schimbat direcția spre țărm și a purtat-o în siguranță pe pământ.

În decursul anului 1930, hotărâtă să doboare recordul mondial de lansare cu parașuta, face primele demersuri

https://biblioteca-digitala.ro

pentru a obține aprobarea organelor competente din aviație pentru sprijinirea acestui proiect. I se înmânează un deviz de 25000 lei, echivalentul uleiului și benzinei necesare pentru antrenamente și încercarea propriu-zisă, descurajator pentru Smaranda Brăescu, care nu avea nici mijloacele și nici puterea de a mai cere bani de la diverse persoane pentru a-și duce la bun sfârșit planurile. Nu-i rămânea decât să aștepte vremuri mai bune și oameni mai înțelegători care să conștientizeze valoarea acelui deziderat.

O astfel de viață, mai ales în epoca pionieratului aviației și parașutismului, era pândită întotdeauna de pericole, iar fatalitatea s-a produs la 17 august 1930, la Satu-Mare, unde Smaranda a suferit cel mai grav accident din cariera ei. Lansarea din avion s-a făcut în bune condiții, doar că la ultimii metri înainte de a atinge pământul vântul a purtat-o către niște arbori de care s-a agățat în cădere, în vreme ce parașuta, nemaiavând greutate, s-a închis. Smaranda s-a prăbușit la pământ, alegându-se cu leziuni grave la un picior și cu câteva coaste rupte. Timp de șase luni s-a aflat în Spitalul Central din Satu Mare pentru a se recupera, sub îngrijirea dr. Lucko, unul dintre cei mai buni chirurgi din Transilvania la acea vreme.

După această întâmplare, care ar fi descurajat pe cei mai mulți dintre oameni în a-și pune din nou viața în primejdie, Smaranda nu doar că nu renunță, însă este mai hotărâtă ca oricând să reușească performanța unui record mondial. Primul pas către acest atingerea acestui țel a însemnat procurarea unei noi parașute de la Berlin, cu calități mai bune pentru saltul de la mari înălțimi. Au urmat drumurile și rugămințile la autoritățile aviatice pentru a avea posibilitatea de a se antrena și de a efectua zboruri pregătitoare. După o serie de eschivări și refuzuri directe, Smaranda Brăescu găsește înțelegere la Generalul Lăzărescu, inspector general al aeronauticii și, de asemenea,

https://biblioteca-digitala.ro

la maiorul Vasiliu, comandantul Centrului de Instrucție al Aviației. Cu concursul acestora, la Centrul de Instrucție Pipera, după câteva zboruri de pregătire, într-o zi senină de 2 octombrie 1931, dintr-un avion Potez 25, pilotat de unul dintre cei mai buni aviatori ai momentului, locotenentul Alexandru Papană, Smaranda Brăescu se arunca de la 6000 de metri, depășind astfel vechiul record, de 4800 m, deținut de o americană. Lansarea s-a făcut în câmpia Bărăganului, într-o zonă propice aterizării cu parașuta. Coborârea a durat douăzeci de minute și a fost anevoioasă, cu goluri de aer, balans puternic, cu senzație de vomă, amețeli și stare de epuizare. După ce a atins pământul cu picioarele, Smaranda a cerut celor care veniseră să o ajute să o lase să se odihnească așa cum căzuse.

Cea de-a treisprezecea lansare i-a adus noroc Smărăndiței, prin această performanță parașutista noastră obținea recordul mondial la parașutismul feminin. Pentru România era primul record mondial din toate domeniile.

Întrebată de ziariști ce simte în momentele acelea de după această glorioasă ispravă, Smaranda răspundea în felul ei modest, dar plin de semnificație: „am a spune doar că nu simt decât satisfacția liniștită a împlinirii unei credințe. Am crezut firesc, fără nici o vanitate, cu puterea instinctului, că sunt investită să dau aviației noastre acest record"[16].

Pentru acest record, la 15 octombrie 1931, Regele Carol al II-lea îi înmânează Smarandei Brăescu decorația „ Crucea de Aur a Virtuții Aeronautice", distincție care nu se acordase până atunci decât personalului navigant din aviație. Din corul de voci elogioase la adresa notabilei performanțe se distinge glasul profesorului și istoricului Nicolae Iorga. El vine cu o propunere, rămasă neîmplinită, ce ar fi ușurat mult povara grijilor Smarandei, și anume oferirea unui „dar

[16] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 154.

https://biblioteca-digitala.ro

național" pentru tânăra parașutistă „care ar putea fi o casă, subt care, când nu va mai fi voinica de azi, să-și poată găsi liniștea"[17]. De asemenea, aprecia că fapta sfioasei și modestei codane ar trebui să constituie o sursă de inspirație pentru fetele și femeile române, iar „veșnicelor plimbărețe, artistelor lipsei de ocupație, grațioaselor păsăruice care uită că au un creier pentru a gândi și o inimă pentru acțiune și luptă, femeiuștelor cu poșeta roșului de buze și prafului de înălbit, posesoarelor de coame galbene și roșii pe care și le fabrică pe cale chimică, această reprezintantă adevărată a nației li-a dat în plină față o lovitură morală pe care, fiindcă sunt așa de inteligente, cele mai multe dintr-însele vor fi simțit-o și obrazul se va fi înroșit fără nici un ajutor de toaletă".

Smaranda era decisă să doboare și recordul masculin de înălțime, lucru pe care îl anunță prin intermediul presei la scurtă vreme de la obținerea recordului feminin. De asemenea, își menține hotărârea de a dobândi brevetul de pilot, tărâmul prielnic pentru aceste obiective nu putea fi decât țara tuturor posibilităților, Statele Unite ale Americii. Însă toate acestea nu se puteau împlini fără sprijinul moral și material al presei și al admiratorilor săi.

Pe acest val de simpatie populară față de tânăra și curajoasa moldoveancă, ziarul „Universul" inițiază o listă de subscripție publică pentru a o sprijini pe „temerara noastră parașutistă în nobila ei încercare de a ridica faima țării sale pe culmi cât mai înalte"[18].

În zilele de 7 – 10 ianuarie 1931 urma să aibă loc la Miami, în SUA, un congres internațional de aviație, la care, toate popoarele își trimiteau reprezentanții săi de frunte. Cu sprijinul marilor și micilor donatori, cu mai consistentele contribuții ale ziarului „Universul", ale Băncii Naționale și

[17] *Neamul românesc*, 5 octombrie 1931.
[18] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 174.

https://biblioteca-digitala.ro

Aeroclubului Albastru, Smaranda pleacă spre Statele Unite ale Americii la 15 decembrie 1931. Călătoria o face cu trenul până la Berlin unde își verifică parașuta, se îmbarcă apoi pe vasul Leviathan din portul Cherbourg și ajunge la New York la 25 decembrie 1931.

Smaranda intenționa să încerce doborârea recordului mondial masculin în cadrul manifestării 4-th Annual Miami All - American Races, desfășurat în zilele de 7-8-9 ianuarie 1932, însă organizatorii concursului nu au putut să-i pună la dispoziție avionul care să atingă altitudinea dorită și nici mască de oxigen, necesară saltului de la mari înălțimi. În cadrul evenimentului ea nu va reuși decât să facă o săritură demonstrativă, fapt care îi provoacă o mare nemulțumire și o determină să se adreseze Legației române pentru sprijin: „am venit aici prin subscripția publică a ziarului Universul. Sunt copii de școală care s-au lipsit de covrigul lor zilnic, spre a subscrie câțiva lei pentru mine. O întreagă națiune și-a dat obolul ca eu să vin aici, nu spre a mă lăfăi în hoteluri luxoase, nici spre a asculta discursuri umflate, ci spre a duce în patrie odată cu mine trofeul unui record internațional. Vă rog deci să mă ajutați spre a găsi terenul și aparatul cu care să pot face coborârea proiectată"[19]. Trebuie să precizăm însă că decepția Smarandei era generată de neînțelegerile părții române în legătură cu această deplasare și referitoare la serbarea aviatică din Miami. Este greu de stabilit dacă organizatorii, într-adevăr, au sabotat încercarea Smarandei sau chiar nu aveau posibilitatea de a-i asigura condițiile necesare pentru stabilirea unui astfel de record.

În plus, America nu era chiar tărâmul făgăduințelor, așa cum sperase Smaranda, și aici lucrurile se mișcau greu, cu numeroase intervenții, insistențe, iar bariera lingvistică îngreuna comunicarea, căci Smaranda, deși cunoștea limba

[19] *Ibidem*, p. 193.

https://biblioteca-digitala.ro

franceză și se descurca destul de bine în limbile italiană și germană, nu cunoștea prea bine engleza. Cu toată bunăvoința românilor stabiliți în America, cei care au întâmpinat-o cu căldură și au susținut-o financiar în măsura modestelor lor posibilități (interesant de semnalat este faptul că parașutista noastră a primit ajutor mai curând de la românii săraci), cheltuielile pentru o astfel de năzuință erau foarte mari, așa se face că deși își programase o ședere scurtă, cu toate problemele întâmpinate și mereu însoțită de neprevăzut, ea se va prelungi la aproape un an.

Strădaniile reprezentanților României în Statele Unite ale Americii și ale altor români stabiliți aici au dat în cele din urmă roade, un aranjament fiind stabilit pentru tentativa de record a Smarandei pe aeroportul Alameda Oakland din San Francisco, prin intermediul inginerului român Gheorghe Ludu. Aici, parcă sorții se arată din nou potrivnici Smarandei, căci pe lângă toate dificultățile cu care se confruntă, atunci când face primul zbor de antrenament, ajungând la 5500 m, suferă o hemoragie auriculară și ajunge la spital. Alte noi încercări sunt sortite eșecului.

In cele din urmă, la 19 mai 1932, dintr-un avion pilotat de Harry Booshardt, echipată cu două parașute, cea personală și una americană, impusă de țara gazdă, Smaranda se lansa de la o altitudine de 24 000 picioare (aprox. 7400 m) doborând astfel recordul mondial absolut.

Octavian Goga, în cadrul unei ședințe a Academiei Române propune să i se atribuie Smarandei Brăescu „Premiul de virtute Mavrogheni", argumentând astfel această inițiativă: „nu cunosc un devotament pentru o idee, manifestat cu pornire de sacrificiu mai curată, mai îndrăzneață și mai nobilă decât actele eroice ale acestei ființe plăpânde, care primejduindu-și viața de atâtea ori a stabilit un record în aviație, purtând faima numelui peste

https://biblioteca-digitala.ro

hotare"[20]. Din păcate, această propunere nu întrunește majoritatea voturilor membrilor conclavului academic, dar chiar și nominalizarea sa în cadrul acestui prestigios for aduce cinste faptei sale. Primește, în schimb, pentru acest nou record o baretă la Crucea de Aur a Virtuții Aeronautice, prin Decret Regal, la 10 iunie 1932.

Orice reușită aduce cu sine satisfacții și mulțumire, nu și pentru Smaranda, căci în continuare este nevoită să întâmpine noi dificultăți. Ecoul performanței sale în țară nu a fost pe măsura efortului depus, riscului asumat și prestigiului pe care l-a adus României. În perioada imediat următoare stabilirii recordului mondial Smaranda este lăsată de autoritățile române să se descurce cum poate. În condițiile în care nu mai avea nici banii necesari reîntoarcerii în țară, ea trimite noi solicitări de sprijin care rămân, spre deznădejdea ei, fără răspuns. Salvarea vine tot de la românii simpli, cu venituri modeste, care înțelegeau valoarea reușitei parașutistei noastre și doreau să o sprijine în continuare, astfel aceștia răspund noii colecte inițiată de ziarul „Universul" și o sumă echivalentă cu 500 de dolari îi este pusă la dispoziție pentru achitarea datoriilor și a școlii de pilotaj pe care intenționa să o urmeze.

În următoarea etapă a șederii sale în Statele Unite ale Americii, Smaranda părăsește California, poposește o vreme în Cleveland, fiind bine primită de colonia românească de aici, apoi ajunge la New York, unde se înscrie la școala de pilotaj Curtis Wright-Valey Stream. Cu toate acestea, pregătirea s-a făcut pe aerodromul Roosevelt Field, unde l-a avut ca instructor pe pilotul John L. Trunk.

Cursurile se desfășoară până la data de 8 octombrie 1932, când Smaranda trece examenul de zbor în fața unei comisii din aviație și a numeroși piloți și ziariști, reușind astfel să obțină brevetul de pilot la care râvnise încă din

[20] V. Firoiu, *Poetul Octavian Goga despre virtuțile parașutistei Smaranda Brăescu*, în „Sportul", 17 mai 1970.

https://biblioteca-digitala.ro

adolescență. Era prima străină care dobândea brevetul american pe legendarul câmp de aviație Roosevelt, de unde Charles Lindbergh decolase în solitarul său zbor transatlantic.

Smaranda Brăescu părăsește America la 4 februarie 1933 și se îmbarcă pe transatlanticul italian „Conte di Savoia". Poposește câteva zile în Italia, vizitând Genova și Roma, iar de aici cu un hidroavion italian la Constantinopol, pentru ca ultima etapă a călătoriei să o facă cu vaporul până la Constanța.

Sosită în țară este întâmpinată peste tot cu căldură de public, iar de către autorități cu discursuri, flori, recepții și promisiuni. Demonstrase țării sale că are calitățile necesare pentru a sluji într-un serviciu public, potrivit pregătirii sale. Însă criza economică și endemica corupție a statului român nu au creat nici o oportunitate pentru marea noastră parașutistă. Smaranda a bătut la multe uși pentru a încerca să se angajeze, să-și câștige pâinea zilnică cinstit și cu abnegația pe care o dovedise până atunci prin performanțele sale. A supraviețuit în continuare prin donațiile admiratorilor și prin participarea la diverse demonstrații aviatice, întotdeauna apăsată de griji pentru viitorul său.

Varsă multe lacrimi, dar nu își pierde speranța, în continuare cea mai mare dorință a ei era să aibă propriul avion, cu care să întreprindă raiduri în diverse orașe ale lumii și chiar să traverseze Atlanticul. În anul 1935, tot o inițiativă particulară avea să slujească intereselor sale, astfel mai multe personalități ale vieții sociale, militare și politice au constituit un comitet de inițiativă pentru strângerea fondului destinat cumpărării avionului la care visa Smaranda Brăescu. Ziarul „Universul" se dovedește și de această dată aliatul de nădejde al parașutistei lansând o nouă campanie prin care conaționalii Smarandei sunt îndemnați să-i ofere sprijinul în vederea proiectatului zbor

https://biblioteca-digitala.ro

transatlantic. Apelul ziarului „Universul" reușește să convingă mai mulți subscriitori: o serie de instituții, societăți și persoane particulare contribuie la strângerea sumei necesare achiziției avionului. Alegerea Smarandei se oprește asupra unui avion englezesc, produs de Compania Phillips&Powis and Miles Aircraft din Reading. Miles Hawk era un avion monoplan, monoloc, cu un singur motor, cu patru tancuri de benzină, 3000 km rază de acțiune, 224km/h, 130 CP, pe care ea și l-a dorit vopsit cu fuzelajul albastru iar aripile în culorile galben și roșu. De asemenea, ca o dovadă a patriotismului sincer de care era animată, avionul este botezat cu numele pionierului aviației românești, Aurel Vlaicu.

În 1936, dornică de a doborî noi recorduri și de a-și croi drum acolo unde puțini îndrăzneau, Smaranda întreprinde un raid aerian fără escală pe traseul Roma – Tripoli. Potrivit Revistei „România Aeriană", din iunie 1936: „Nu este desigur, astăzi, o mare ispravă, să faci un raid de 1100 km în linie dreaptă, fără escală [...] Dar a parcurge o distanță atât de mare, cu un minuscul avion de sport, cu un singur motor și cu un singur loc, a străbate deasupra apei, peste o mie de kilometri și într-un avion terestru, regiuni bântuite de puternici curenți neregulați și de violente furtuni, este desigur o ispravă pe care numai zburători încercați, perfect stăpâni pe arta zborului și cu mult curaj, o pot reuși". Fapta Smarandei este cu atât mai meritorie și mai îndrăzneață în condițiile în care a fost sfătuită de toți piloții și specialiștii în aviație italieni să nu efectueze cu avionul ei zborul Roma – Tripoli în linie dreaptă, căci ar fi mers astfel la moarte sigură. Smaranda oferă un adevărat crez al vieții sale într-o scrisoare adresată ziarului „Universul" în care relatează povestea raidului său peste Marea Mediterană: „peste toate indicațiile lor negative, eu aruncasem însă sorții hotărârii mele nestrămutate.

https://biblioteca-digitala.ro

Niciodată n-am șovăit în acțiunile mele. Niciodată nu m-am întors din drum odată pornită; precum niciodată n-am ucis gândul odată înflorit în sufletul meu. Opoziția tuturor mi-a întărit parcă și mai mult înverșunarea"[21].

Perioada anilor 1937 – 1940 a fost marcată de dorința realizării de noi recorduri, însă iarăși s-a lovit de refuzuri, obstacole, blocaje birocratice. În plus, problemele de sănătate au obligat-o să stea perioade lungi departe de domeniul aviației. Noi colecte și donații îi înlesnesc achiziționarea unui aparat „Messerschmitt Taifun" de la Berlin, însă spectrul unui nou război a stins toate aceste proiecte, căci așa cum amar constata cronicarul „nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri".

În pragul intrării României în cel de-Al Doilea Război Mondial, la 10 mai 1941, se înființează o Companie de parașutiști, cu sediul la Popești Leordeni. În rândul instructorilor o aflăm și pe Smaranda Brăescu, ea ocupându-se de instrucția elevilor la sol. Mai apoi, începând cu anul 1942, face parte din Escadrila Albă, activitatea sa în această formațiune sanitară fiind răsplătită cu ordinul „Crucea Regina Maria clasa III-a".

Nevoită să se refugieze din Bucureștii Noi după bombardamentul din 4 aprilie 1944, care a avariat serios locuința surorii sale, în degringolada plecării, sacul cu parașuta sa albă de mătase s-a pierdut ori a fost furat, provocându-i Smarandei o mare durere sufletească: „ făcea parte din ființa mea. Îmi era mai scumpă ca orice, și de câte ori o priveam, mă vedeam susținută de ea când pluteam în văzduh prin țară și America"[22].

După 23 august 1944, Smaranda Brăescu înțelege să slujească în continuare interesele țării sale, așa încât la 4 octombrie 1944 preia comanda trupelor de femei voluntare

[21] Ana-Maria Sireteanu, Tudor Sireteanu, *Jurnalul celebrei Smaranda Brăescu*, Editura Vremea, București, 2010, p. 55.
[22] Neculai Staicu Buciumeni, *op. cit.,* p. 428.

https://biblioteca-digitala.ro

pentru a pleca pe frontul de Vest. Sfârșitul războiului o găsește la Piestany. Toate semnalele venite din țară arătau adevărata nuanță totalitară a regimului comunist care începea treptat să se instaureze la București, la adăpostul trupelor sovietice de ocupație. Ar fi avut șansa să se stabilească în orice țară democratică din Vestul Europei, la numeroșii prieteni și cunoscuți pe care și i-a făcut de-a lungul timpului. Dar patriotismul puternic de care era animată a împiedicat-o să facă acest lucru. Ori poate a crezut că mai poate face ceva pentru a împiedica înrobirea țării sale. Așa cum a dovedit întreaga sa viață, nici acum Smaranda Brăescu nu dă înapoi în fața primejdiei și, mai cu seamă, înțelege să ia atitudine și să-și facă auzită vocea în fața pericolului totalitar. De aceea, împreună cu alte șase personalități marcante ale vremii, precum generalul Aldea, prof. Univ. Gr. T. Popa și artistul Constantin Tănase, semnează un memoriu adresat ONU în care erau denunțate multiplele încălcări ale drepturilor omului din România acelor vremuri.

Întoarsă în țară, după o misiune la Viena, în cadrul Crucii Roșii Internaționale, unde se afla pe 15 august 1945, pentru Smaranda Brăescu au început necazurile. Fără mijloace de existență, deoarece noii guvernanți nu i-au asigurat nici pensie și nici un loc de muncă potrivit pregătirii sale, a luat din nou în calcul ideea misionarismului în America de Sud. Dar nu și-a putut pune planul în aplicare deoarece Securitatea deja se afla pe urmele sale, fiind acuzată de apartenență la grupul anticomunist „Sumanele Negre". În cadrul unui simulacru de proces, la 11 noiembrie 1946, magistrații militari au condamnat-o în contumacie la doi ani de închisoare, pentru „omisiune denunț" a grupărilor anticomuniste: „Haiducii lui Avram Iancu", „Sumanele Negre" și „Mișcarea pentru libertate".

https://biblioteca-digitala.ro

Aflând că era urmărită de Securitate, cumnatul său Vasile Florea a urcat-o în trenul pentru Iași, temerara parașutistă începând astfel asprul calvar al prigoanei comuniste prin Moldova și Transilvania. Toți cei care au ascuns-o au făcut ani grei de închisoare sau muncă grea la Canal. Dintre aceștia amintim pe fratele ei geamăn – colonelul de jandarmi Panait Brăescu, vărul său prof. Univ. Ion S. Gheorghiu cu fiul său Mihai – student la Medicină în anul III, preotul Dumitru Matei, frații Petz – preoți în Richiteni, Bacău și Butea, Iași, șeful postului de jandarmi din Richiteni. Aceeași soartă a avut și doctorul Nicolae Fălcoianu care a operat-o de cancer mamar stâng, în Spitalul Roman. Recunoscută în spital, după operație, de un delator, Smaranda Brăescu a luat drumul Transilvaniei, unde a fost adăpostită de Congregația Maicii Domnului din Cluj, cu a cărei superioară generală – sora Tatiana – era în relații foarte bune din 1940-1941, la ferma din Jucul de Jos. A ajuns aici foarte obosită, puternic zdruncinată sufletește și speriată totodată. „Faceți cu mine ce vreți", ar fi spus surorii superioare. Surorile au adăpostit-o și îngrijit-o, puține cunoscând cine se ascundea sub numele de Maria Popescu, așa cum fusese prezentată.

Reapărându-i durerile, Smaranda a fost dusă la Cluj și internată la Clinica Universitară din acest oraș, în secția condusă de profesor Iuliu Hațeganu. Cu toate străduaniile depuse de acesta și de surorile ce o îngrijeau, nu a mai putut fi salvată, stingându-se din viață la 2 februarie 1948 și fiind înmormântată în Cimitirul Central Cluj, sub același nume fals. Pentru Smaranda Brăescu era ultimul zbor, către eternitate.

Mihaela DAMIAN

Daniela ALECSĂ

https://biblioteca-digitala.ro

Să te arunci în gol.....

„ Frica de moarte sădită în fiecare om, frică – în afară de caracter, ci venită din nervii obscuri – a fost învinsă de voința de fier a d-rei Brăescu.

De deasupra vulturilor si-a nourilor, azvârlindu-se în abis ca un bolovan prins de un pumn de mătase (care-și poate scoate aripi tainice, dar poate rămâne și inert ca o mănușă suflecată), - domnișoara Brăescu s-a uitat țintă în ochii scobiți ai morții, i-a înfruntat privirea goală și a biruit-o cu curaj. În timpul lansării, în sufletul acesta delicat s-a concentrat voința uriașă a omenirii de a înfrânge poruncile din adâncuri. Lumina minții, în clipa aceea, a învins întunericul morții. E o fală a României, a Europei, a Universului? Sau a omului dezrobit din cătușa forțelor elementare?" (M. Sevastos, Frica de moarte, ziarul Adevărul anul 44 – No. 14652, 8 octombrie 1931).

Pentru Smaranda curajul a însemnat esența succesului iar dorința a călăuzit-o în călătoria a cărei destinație a fost împlinirea unui vis, acela de a zbura, creându-și propriul destin.

Determinarea cu care a parcurs acest drum a fost esențială în tot ceea ce a făcut, atât pe plan personal cât și profesional. A luat atitudine și s-a impus într-o lume condusă de bărbați schimbând concepțiile acelor vremi și demonstrând că ambiția, inerentă oamenilor poate fi busola după care te orientezi în viață. A îndrăznit să viseze, nu a renunțat la ideile ei, și a urmat cu încăpățânare destinul, pentru că așa se întâmplă în realitate, când faci primul pas planetele încep să se alinieze deschizându-se un orizont care îți arată că poți face mult mai mult decât ți-ai propus.

„ Să sări..., Să te arunci în gol... [...] Un salt cu parașuta e un fel de încercare de sinucidere... În momentul în care

https://biblioteca-digitala.ro

privești în jos, tot curajul îngrămădit de ani de zile se spulberă ca un balonaș de cauciuc pe care-l înțepi cu acul. Pac!...Și n-a mai rămas nimic...

Să sări...când nu ești decât o copilă...Când viața-ți stă înainte, bună sau rea, frumoasă sau hâdă, îmbelșugată sau mizeră...Când nimeni nu te obligă să-ți joci zilele, la capătul unor frânghii subțiri ca niște sfori..." (Ion Dragomir Un prânz copios urmat de un salt in gol, ziarul Universul, anul 52, nr. 298 din 29 oct.1935)

Nu a lăsat mult spațiu în sufletul ei pentru îndoielile care pătrundeau din mediul extern și a avut curajul să crească mereu, să se autodepășească, să nu rămână pe loc, blocată într-un timp și spațiu ce poate ar fi dus-o ... nicăieri. Smaranda a abordat acel stil de performanță pe care o atingi sau nu, fără spații intermediare, fără expresii de genul "dacă ar fi fost....„ sau„ merge și așa ". .....

„ Când mori e pentru totdeauna. Când ai înfruntat văzduhul, nu te mai poți lipsi de beția înălțimilor. Ai plutit deasupra tuturora, vultur sau rândunică, — ai simțit răcoarea vânturilor turbate, — ai străbătut norii, cari de jos par grămezi de vată imaculată, ori de fum înecăcios, iar sus, nu sunt decât o masă informă de ceață germinatoare de guturai și bronșită.- Atunci, vei continua să zbori." (Ion Dragomir, Recordul Mondial Feminin III, ziarul „Universul" anul al 52 lea, nr. 301, 1 nov. 1935)

A iubit oamenii și ceea ce fac, și nu s-a abătut de la propria-i cale chiar și atunci când a fost descurajată de mediul exterior. S-a ridicat ori de câte ori a fost nevoie și nu a renunțat chiar și atunci când împrejurările au fost defavorabile sau împotriva ei.

Diferențele la nivelul mentalităților din acea vreme au generat o mulțime de consecințe, dintre care cea mai severă a fost probabil, accesul inegal la acea lume a „zburătorilor". O femeie era prea adesea și prea ușor subestimată sau

https://biblioteca-digitala.ro

intimidată de diferențele de percepție bazate pe gen. Smaranda a demonstrat cum concurența poate reglementa destul de limpede acest lucru (a atins recordul mondial absolut la saltul cu parașuta). O lume tehnică, a celor puternici, deci a bărbaților, unde femeile erau considerate ființe delicate, sensibile și cu judecata tulburată de emoții! Aceste preconcepții au creat un barem cultural identitar, specific acelei perioade, preconcepții cu care Smaranda a intrat în conflict, conștientă fiind că acestea îi reduc șansele de evoluție și dezvoltare. Din acest conflict a rezultat schimbarea care a adus cu sine prestigiul și admirația lumii întregi.

Pentru Smaranda Brăescu succesul a însemnat o stare de a fi, o calitate interioară în care mai mult a contat cum faci un lucru decât lucru în sine. Nu a însemnat ce a realizat sau cât a realizat ci, mai degrabă cum a realizat, esența fiind curajul și încrederea în sine, acea forță morală care a ajutat-o să înfrunte cu îndrăzneală primejdiile și neajunsurile de orice fel.

Am mai putea adăuga aici și fermitatea de care a dat dovadă în acțiunile ei sau în manifestarea convingerilor, tărie de caracter, temeritate și bărbăție.

A privit critic toate dificultățile pe care viața i le-a scos în cale, le-a înfruntat și a pășit încrezător mai departe, ocolind statutul de victimă și asumându-și responsabilitatea atât pentru fericirea cât și pentru nefericirea ei. „Ce frumos este să zbori deasupra apei, când e liniște....Și ce rău e să mergi cu avionul peste ape, când e ceață. Ți se pare că te scufunzi"..." (ziarul România, no. 112, 21 septembrie 1938)

A știut să spună NU atunci când, ceea ce venea din partea altora nu avea nici o legătură cu valorile, interesele și convingerile ei și a știut să ia lucrurile de la capăt convinsă fiind că va reuși....și a reușit!

https://biblioteca-digitala.ro

„Recordul scoborârii cu parașuta...Cine vrea să-l încerce, cată să urce sus, cât mai sus în înaltul cerului, ca de acolo să se zvârle în gol și să scoboare, îndelungată vreme, agățat de frânghiile parașutei, balansat de vânturi și zguduit de golurile de aer pe cari le străbate. Iar dacă – ferească Dumnezeu, umbrela salvatoare nu se deschide...închideți numai ochii o clipă și închipuiți-vă spectacolul acelei căderi vertiginoase – bolid de carne omenească străbătând văzduhul. Smaranda Brăescu vrea totuși să încerce a bate acest record..." (Ion Dragomir, Recordul mondial feminin III, ziarul Universul, anul 52, nr. 301, 1 nov. 1935)

Aceasta este o scurtă caracterizare a personalității Smarandei Brăescu, rezultată din toate lucrările publicate până acum despre viața și realizările ei. Un pilon principal în această caracterizare au fost jurnalele care s-au păstrat și apoi publicat de către Ana – Maria și Tudor Sireteanu rude ale Smarandei. Două jurnale de evadare sau de criză existențială, care acoperă anul 1935, respectiv anii de început ai celei de-a doua conflagrații mondiale: 1939-1940. Pentru Smaranda Brăescu jurnalele au fost un mod de a purta un anumit tip de dialog interior care de multe ori a fost încărcat de sensuri, de a-și găsi și înțelege profunzimile, sentimentele, de a pune întrebări și de a găsi răspunsurile la aceste întrebări.

Nu voi analiza acțiunile și realizările ei din această perioadă cuprinsă în jurnale deoarece s-a scris mult despre ele însă valoarea acestor jurnale atât diaristic cât și documentar este semnificativă. În cazul de față rolul jurnalului este acela de a înregistra evenimente (uneori la câteva zile după desfășurarea lor, în timpul zborului fiind imposibilă consemnarea), de a domoli consecințele unei crize existențiale, apelând la acea latură pioasă a firii ei – un bun refugiu de ameliorare a senzației de neliniște, gândul la ceea ce face și dorește să lase în urmă până în momentul în care

https://biblioteca-digitala.ro

viața ei se va încheia. Însăși autoarea jurnalelor declara într-un interviu acordat presei, chiar înainte de plecarea în America unde dorea să atingă recordul mondial absolut la saltul cu parașuta: „Viața mea nu înseamnă nimic dacă o țin numai pentru mine. Viața mea o dăruiesc țării, dar vreau să o dăruiesc frumoasă și încărcată de glorie. Nu mă voi întoarce decât biruitoare, pentru ca eu cred în steaua mea și Dumnezeu a ținut cu mine și cu steaua mea"

Timpul nu îi este prieten în multe dintre situații, aceasta observându-se după aspectul și caligrafia scrieturii. Nu ține cont de ele ci primează doar dorința de a coresponda prin scris cu jurnalul ei, de a așterne gânduri, simțăminte, scopul fiind depășirea crizei și refacerea cunoașterii existențiale. Așa cum am menționat a evitat situațiile care ar fi poziționat-o în postura de victimă, patetismul (modul de a impresiona) nefiind refulat ci unul asumat: "Ce puteam face, eram și străină, mai având și Legația contra mea – nu sunt decât niște idioți! Plângeam și plâng și rog pe bunul Dumnezeu să mă scape din acest lagăr, unde mă simt ca o prizonieră. Oh, Doamne – Dumnezeule Atotputernic, facă-se voia ta cea sfântă și ajută-mă!"...; "Nu știu de ce voi fi având atâtea dificultăți și de ce lumea este așa de rea...."; "Sunt așa de mâhnită și așa de tristă, căci văd că zilnic se ivesc dificultăți și tocmai de la acei care ar trebui să-mi vină în ajutor. Doamne nu știu de ce sunt așa de răi și cum poți să mai suporți atâta murdărie pe acest pământ!"

În scriitura jurnalului întâlnim o Smaranda Brăescu creștină, româncă și apoi femeie – stare marcată de un destin funest: cu sufletul rănit și slăbită de o afecțiune greu de tratat în acea perioadă, urmărită și persecutată de comuniști, condamnată în contumacie, obligată să aleagă calea pribegiei, va fi nevoită să abandoneze portul popular (prin care se identifica oriunde călătorea) pentru cel

https://biblioteca-digitala.ro

călugăresc, lată cum, o opțiune existențială este înlocuită cu o alta care-i era la îndemână.

Observăm că, în unele pasaje din jurnal, traiectoria ideilor este puțin schimbată, jurnalul devenind un confesor privilegiat unde întâlnim interogații retorice și dialoguri cu divinitatea. De exemplu, dorința de a face carieră se opune satisfacției unei existențe obișnuite, a unei vieți prozaice (întemeierea unei familii/cumpărarea unei locuințe etc.): "Fericite muritoare – au pentru ce trăi, D-zeu să le dea sănătate întregii lor familii."

Un tablou în care destinul ales de Smaranda stă față în față cu destinul tradițional prescris femeilor in acea perioadă de timp. Aici, jurnalul capătă un aspect intim care nu va aduce răspunsurile căutate de autoare, e mai degrabă o formă de descărcare, fără ecouri sau sensuri în ordinea interioară a ființei ei.

Dincolo de toate cele prezentate până acum, de mijloacele de exprimare si de normele ortografice – apare calitatea umană a Smarandei și luciditatea cu care pune în scenă meditațiile din jurnal.

Importanța acestor jurnale este în primul rând una documentară, în care regăsim aspecte ale eului interior intersectate cu injustețea ordinii sociale privind condiția umană/feminină.

„Smaranda Brăescu a trăit exemplar în conformitate cu crezul său, pentru care merită perena neuitare, perpetuarea în memoria colectivă a modelului ei de viață..."

Daniela ALECSĂ

Bibliografie:

Ana Maria Sireteanu „ Jurnalul celebrei Smaranda Brăescu", ed. Vremea, București, 2010.

Ziarul „Universul" 1935, seria de articole „Lăsați-mă să zbor..." semnate de jurnalistul Ion Dragomir.

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

Album de fotografii

Fotografia...
povestea pe care nu reușești să o spui în cuvinte,
un crâmpei din umanitatea momentului,
profunzimea sentimentului!

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

În familie (Smaranda la vârsta de 14-15 ani – în dreapta, primul rând de sus; Maria Brăescu – în mijloc; pictorul Dumitru (Tache) Brăescu în uniformă militară – în stânga; frați și surori. (MIGL)

Maria Brăescu, mama Smarandei (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Sărbătoarea Rusaliilor la Mănăstirea Buciumeni; Mândița sezând în mijlocul grupului. 1923 (MIGL)

Surorile Brăescu, de la stânga la dreapta, jos: Ilinca, Vladina-Constantina; sus: Marghioala și Smaranda. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Bacău;
pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei.
10 aprilie 1920 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Mândița în doliu după moartea mamei sale.
(MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Dumitru Brăescu, fratele cel mare al Smarandei, pe frontul transilvănean în timpul Primului Război Mondial. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Pictorul Dumitru Brăescu alături de colegii de la Școala de Arte Frumoase din București (MIGL)

Pictorul Dumitru Brăescu în mijlocul camarazilor în perioada Primului Război Mondial. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

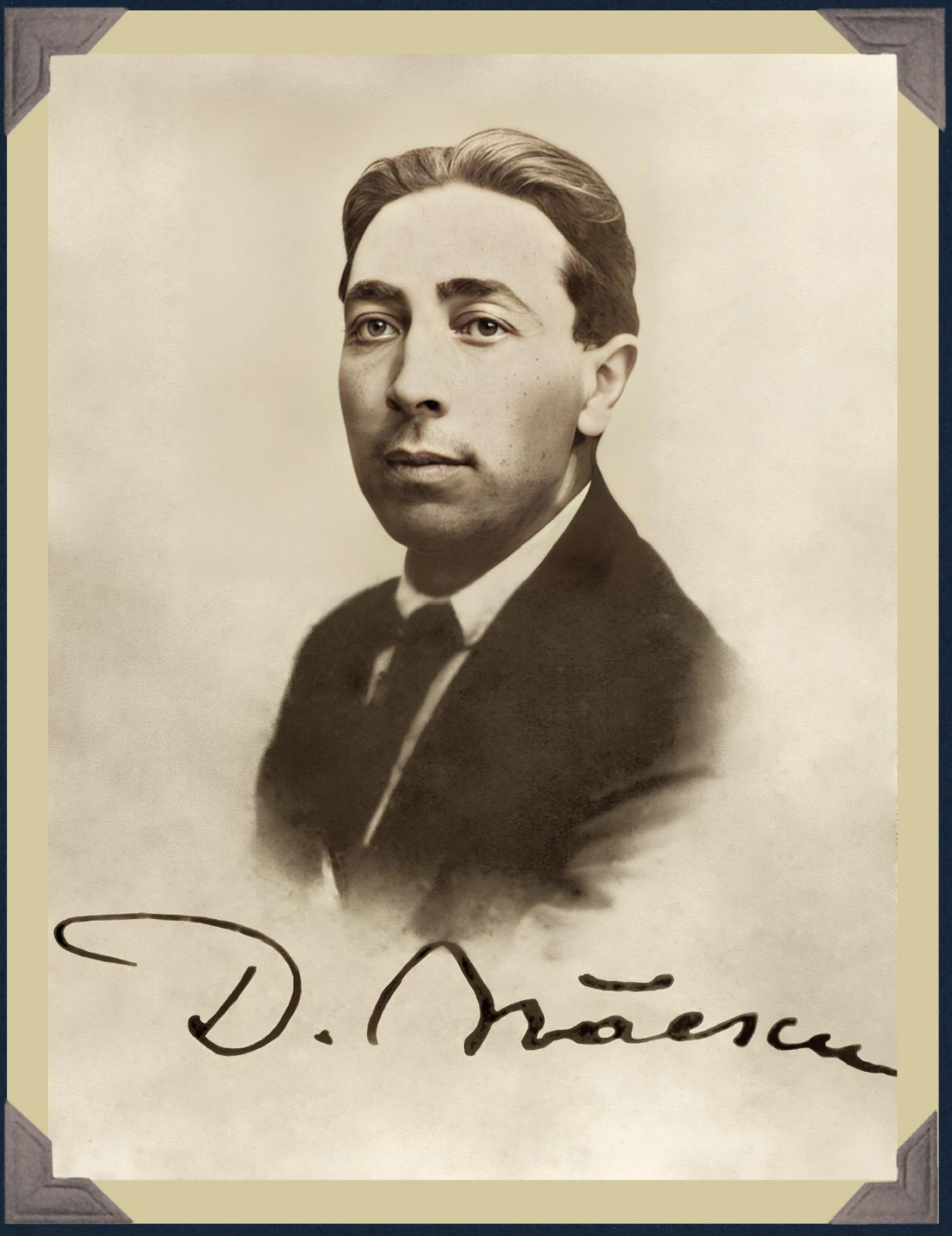

Pictorul Dumitru Brăęscu. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Pictorul Dumitru Brăescu împreună cu fiica sa Florica - București. (MIGL)

Benone Purica-ginerele, Florica-fiica pictorului și Georgeta Brăescu-soția lui Dumitru Brăescu. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Costache Brăescu, fratele Smarandei, în ținută civilă. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Costache Brăescu, fratele Smarandei, în uniformă de sergent de pompieri. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Panait Paul Brăescu, fratele geamăn al Smarandei Brăescu; Căușani – Tirighina, Basarabia. 8 noiembrie 1921. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Căpitan Panait Paul Brăescu. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Căpitan Panait Paul Brăescu,
fratele parașutistei.
20 septembrie 1934. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Maria Tarola, nepoată de soră a Smarandei, la vârsta de 18 ani. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Maria Tarola, nepoată de soră a Smarandei Brăescu. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Nepoata Maria Tarola (a doua din stânga) în atelierul de țesut covoare. Vlădina – Constantina, sora mai mare a pasasutistei, deținea un atelier de țesut covoare la Babadag, iar acolo și-a făcut ucenicia și Smaranda o vreme. (MIGL)

Maria și soțul Sireteanu (MIGL)

Mărioara, colega de serviciu a Smarandei Brăescu la „Astra Română", pe patul de spital, București; pe verso cu însemnarea: „Ca amintire de la vizitele făcute la spital în timpul operației mele de apendicită, cu dragoste, Mărioara". 9 mai 1924 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu.
„Când ai înfruntat văzduhul, nu te mai poţi lipsi de beţia înălţimilor...Atunci, vei continua să zbori." (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Louis Vandenvelde, gazdă a Smarandei Brăescu la București; ulterior, aceasta împreună cu soția, s-au mutat la Bruxelles, în Belgia. Cu familia Vandenvelde, Smaranda a întreținut o lungă și bogată corespondență. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Locotenent av. I. Ionescu Râmnic, București;
pe verso cu o dedicație pentru
Smaranda Brăescu: „În semn de deosebit
respect din parte-mi, Lt.. I. Ionescu Râmnic,
Școala Militară Aeronautică, 16 august 1926;
atelier foto „Luvru" București. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu - 1926. (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe vaporul „Împăratul Traian", a doua zi după plecarea din Egipt, cu domnișoarele Lascaris din Atena și ofițerul naval Coloman. 30 septembrie 1926 (MITC)

Smaranda Brăescu pe coverta vaporului „Împăratul Traian", în călătoria sa către Egipt și Grecia, cu căpitanul mecanic Gheorghe Palu, Locotenent P. Lateș, doamna Ionescu și fetița ei. 20 septembrie 1926. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu cu casca de parașutist - 1928 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de parașutistul Otto Heinecke, cel care i-a insuflat dorința de a deveni parașutistă și totodată instructorul alături de care s-a antrenat la Berlin; (imagine din revista „Oglinda lumii").
1928 (MIGL)

Smaranda Brăescu împreună cu inventatorul și parașutistul Otto Heinecke pe aerodromul Staaken - Berlin.
5 iulie 1928 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Maria Wanda Pietruschi,
prietenă a Smarandei Brăescu.
Atelier fotografic „Royal" București.
1 iunie 1928 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la
Berlin, în parcul Tiergarten.
15 iulie 1928 (MITC)

Smarada Brăescu în fața castelului Lacken, reședința regală,
Bruxelles-Belgia; pe verso cu o însemnare olografă
a Smarandei. 20 iulie 1928 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu după saltul cu parașuta, Băneasa – București, primul din cariera sa; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei: „după scoborârea cu parașuta la mitingul aviației de toamnă 1928, luna octombrie 26" (MITC)

Smarada Brăescu pregătită pentru un nou salt pe aerodromul Băneasa – București. 30 iunie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu înconjurată de admiratori
la mitingul de aviație de la Băneasa – București. 30 iunie 1929 (MIGL)

Smaranda Brăescu la mitingul aviatic de la Băneasa –
București; atelier fotografic „St. Herzog" București.
30 iunie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Mitingul aviatic de la Băneasa-București.
30 iunie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

„Domnii miniștrii urmărind virajele"; verso cu o însemnare olografă a Smarandei Brăescu; în costum popular Ion Mihalache, Ministrul Agriculturii și Domeniilor; mitingul de aviație de la Băneasa – București; atelier fotografic „St. Herzog" București.
30 iunie 1929 (MITC)

Ministrul de Interne Alexandru Vaida-Voevod (în mijloc), Ion Mihalache (stânga), Gl. Henri Cihoski (al doilea din stânga), Cpt. polonez Pamula, Lt. Bejan, Cpt. Grzybowski, (dreapta), la mitingul aviatic de la Băneasa-București; atelier fotografic Fotoclub„Carol Batasch" București.
30 iunie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Mitingul aviatic de la Băneasa-București; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei „Domnului Maior Vintilă Petrescu pentru frumoasa camaradenie și gentileță/ Sm. Brăescu"; atelier fotografic „St. Herzog", București. 30 iunie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

După saltul cu parașuta la mitingul de aviație de la Băneasa – București, alături de Dem. I. Dobrescu, primarul orașului București. 30 iunie 1929 (MIGL)

După saltul cu parașuta la mitingul de aviație de la Băneasa – București alături de Dem. I. Dobrescu, primarul orașului București; atelier fotografic „St. Herzog" București. 30 iunie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu după mitingul de aviație;
pe verso o însemnare olografă a Smarandei.
30 iunie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu își pliază parașuta la mitingul de aviație de la Băneasa – București. 30 iunie 1929 (MIGL)

Lorem Ipsum

Smaranda Brăescu pregătită de lansarea cu parașuta, într-un avion având la manșă pe Cpt. av. Stanislaw Scarzjinski, pe aerodromul Palace – Constanța. 5 iulie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

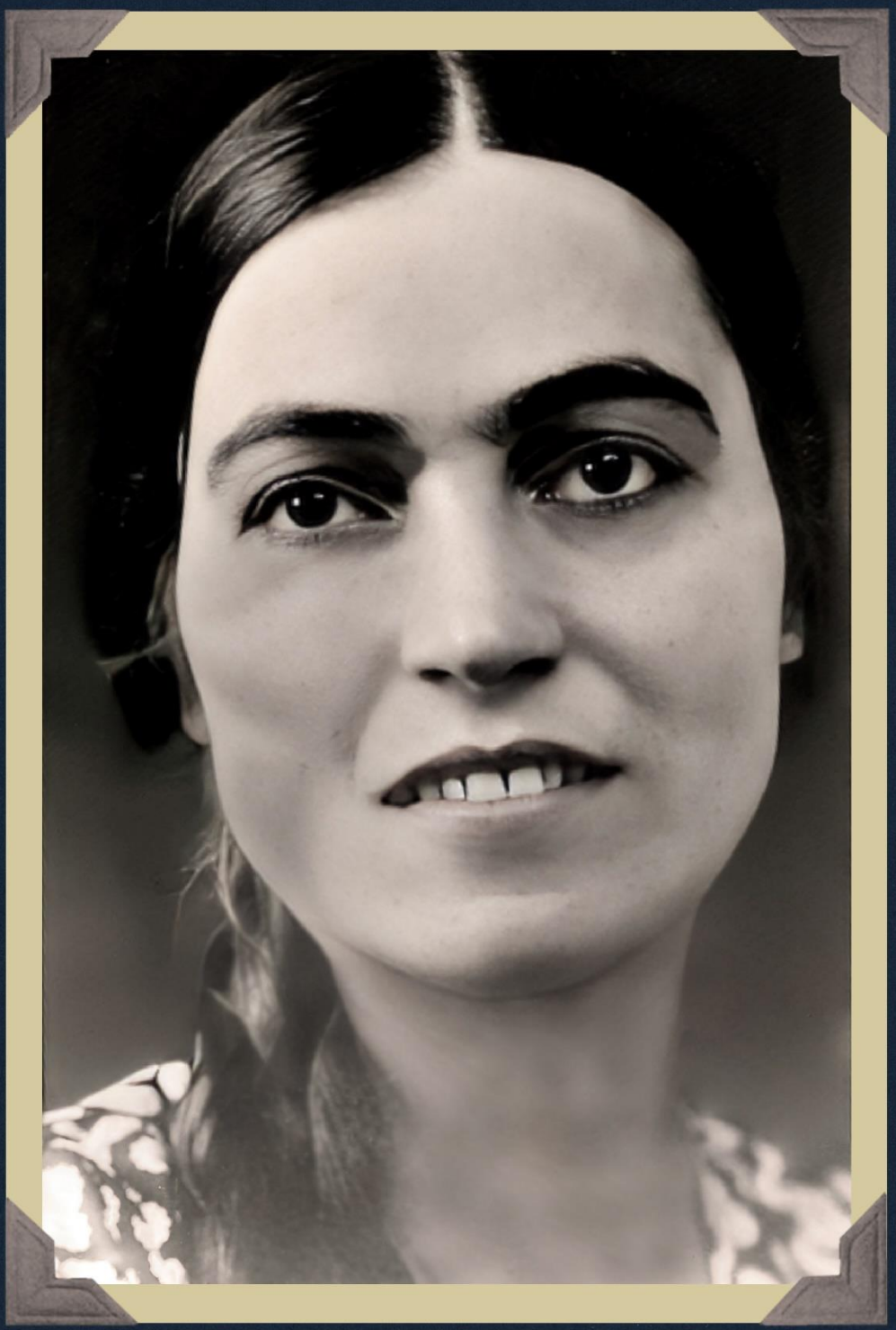

Smaranda Brăescu, cu prilejul mitingului aerian de la Brașov. 22 iulie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

După mitingul de aviație de la Brașov, Smaranda Brăescu alături de Maior av. Traian Burduloiu, Lt. av. Oprișan, Col. Râmniceanu; pe verso o însemnare olografă a Smarandei; atelier fotografic „Henric Lang – fotograful Curții Regale". 22 iulie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de un grup de admiratori,
în timpul mitingului aerian de la Brașov.
22 iulie 1929 (MITC)

Smarada Brăescu înconjurată de admiratori la
serbarea aviatică de la Băneasa- București.
30 iulie (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

„Mitingul aviatic din
30 iunie 1929 / Încă odată mari
mulțumiri pentru comandantul
Școlii de Pilotaj Tecuci,
Maior V. Petrescu";
însemnare olografă a
Smarandei Brăescu.
14 august 1929 (MIGL)

Smaranda Brăescu și pilotul
francez Marcel Doret prezent
la București în cadrul concursului
Micii Antante și Poloniei cu
un program de acrobație aeriană.
5 septembrie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de ofițeri aviatori cehoslovaci la Concursul Micii Antante și Poloniei; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 8 septembrie 1929 (MITC)

RAIDUL AVIATIC AL MICII ÎNȚELEGERI. Avioanele plecate în circuitul aerian, al micii Antante și al Poloniei au aterizat la Băneasa. Iată mai sus echipa cehoslovacă împreună cu parașutista română Smaranda Brăescu. Căpitanul Sokol (al 2-lea din dreapta) și-a găsit moartea, fiind forțat să aterizeze lângă Hohenmauten (Cehoslovacia).

Smaranda Brăescu în mijlocul aviatorilor cehoslovaci la Concursul Micii Antante și Poloniei pe aerodromul Băneasa. 8 septembrie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Un grup de ofițeri ai forțelor aeriene poloneze alături de oficialități la concursul Micii Antante și Poloniei pe aerodromul Băneasa - București; atelier fotografic "Foto - Expres" St. Ignat, București. septembrie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Delegațiile polonză și cehoslovacă la ceremonialul depunerii de coroane de flori la Mormântul Eroului Necunoscut; Reportage - Photo I Berman, București. septembrie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Între camarazi cu prilejul mitingului aviatic de la Cluj, organizat în scopul strângerii de fonduri pentru „Avionul Clujului"; atelier fotografic, Fotofilm Cluj „Regina Maria". 3 noiembrie 1929 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Între camarazi cu prilejul mitingului aviatic de la Cluj,
organizat în scopul strângerii de fonduri pentru „Avionul Clujului".
3 noiembrie 1929 (MITC, MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Galați; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei: "Fotografie luată de doamna Magda Gheorghiu în grădina ei. Lângă mine este Lt. Mihail Petrulian". 12 decembrie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Marga și Corneliu Brumărescu la Paris în Jardin du Luxembourg, angajați ai sucursalei din Paris a Societății „Creditul Minier"; cei doi au găzduit-o la Paris pe Smaranda Brăescu după evadarea de pe aerodromul „Reading" din Anglia.
26 decembrie 1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de o prietenă neidentificată.
1929 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în avion pregătită pentru a executa un salt cu parașuta.
Iași, 1930 (MIGL)

Smaranda Brăescu în mijlocul unui grup de aviatori pe aerodormul din Iași. 1930 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în mașină după mitingul aviatic de la Iași. 1930 (MIGL)

Smaranda Brăescu în mijlocul unui grup de aviatori pe aerodromul de la Iași. 1930 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Fotografie cu dedicație pentru Gh. Kessler, primul fotograf aerian din România. 1930 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Jean Matei, elev al Școlii Militare de Aviație, rudă a Smarandei Brăescu; pe verso cu o dedicație pentru Smaranda: „Scumpei mele verișoare ca semn de recunoștiință."; atelier fotografic: Foto „Luvru", București. 2 februarie 1930 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

La masă cu prietenii din Iași;
în dreapta, aviatorul Bâzu Cantacuzino cu soția,
jos – Gh. Kessler, primul fotograf aerian din România.
28 martie 1930 (MIGL)

Smaranda Brăescu pe aerodromul din Iași cu fața spre parașuta
deschisă, împreună cu doamna Brătianu, cumnata lui Gatoscki,
Maior Argeșanu, Căpitan Alboteanu, Căpitan Nechifor și alți piloți;
pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 28 mai 1930 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Lt.. av. Șendreanu de la Grupul I Aviație Iași; verso cu o dedicație pentru Smaranda: "Curagioasei și simpaticei noastre prașutiste de la mitingul de la Iași.
Lt. av. Șendreanu, 31 mai 1930" și o însemnare olografă a Smarandei: "Unul dintre cei mai buni și mai curajoși piloți din aviația română. Face parte din Grupul I Iași.
Și unul din bunii și gentilii camarazi".
31 mai 1930 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în mijlocul țăranilor bucovineni la Cernăuți.
15 iunie 1930 (MIGL)

Smaranda Brăescu după mitingul de aviație de la Cernăuți;
în mașină, Comandor av. Constantin Argeșanu,
în plan secund, Comandor Iosif Răcășanu, Lt. av. Cicei Nae,
Lt. av. Adrian Adamiu și Căpitan Ursănescu. 1930 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe patul de spital, Oradea. 1930 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Familia Didina și Adolph van Saanen
împreună cu fiul lor Jan, gazde ale
Smarandei Brăescu la București,
pe strada Popa Tatu nr. 64;
atelier fotografic: Foto „Lux", București.
25 iunie 1930 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Maria și Alex. Manoliu, prieteni ai Smarandei.
Alături de cei doi soți Smaranda Brăescu
și-a petrecut o vacanță la Vatra Dornei;
verso cu o dedicație pentru Smaranda Brăescu:
„Mănditei, Pecetea prieteniei o găsești adesea în
floarea tinereței cu amintirile ei, Maria Manoliu".
30 iulie 1930 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu împreună cu doi ofițeri la locul accidentului din 17 august 1930-Satu Mare; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei: „1931 febr. 5 la locul accid. din Satu Mare 17 aug. 1930, în ziua ieșirei din spital".
5 februarie 1931 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Trecerea aeriană a Prințului Nicolae al României de la Lwow la Varșovia, în timpul vizitei făcute în Polonia. 1931 (MITC)

Escadrila de onoare aeriană care l-a escortat pe Prințul Nicolae al României în vizita efectuată în Polonia – în imagine deasupra orașului Lublin. 1931 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

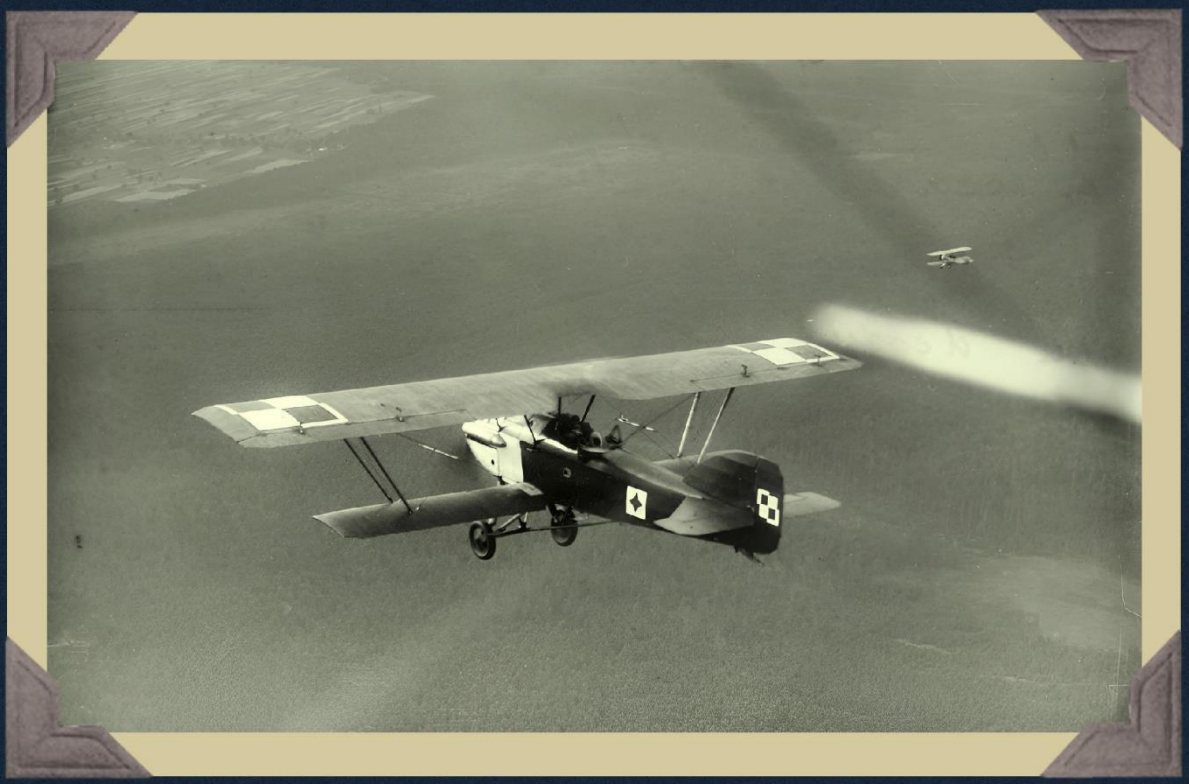

Trecerea aeriană a Prințului
Nicolae al României de la Lwow la Varșovia,
în timpul vizitei făcute în Polonia – în prim plan
un avion polonez din escadrila de onoare.
1931 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în mijlocul grupului de piloți din Flotila de Luptă Pipera, în perioada antrenamentului pentru obținerea recordului mondial feminin la saltul cu parașuta. 30 septembrie 1931 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de personalul Flotilei de Luptă Pipera înaintea obținerii recordului mondial feminin la saltul cu parașuta. 2 octombrie 1931 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Alături de cele trei echipaje pregătite pentru obținerea recordul mondial feminin.
2 octombrie 1931 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aeroportul militar Pipera – București, cu ocazia stabilirii recordului mondial feminin. 2 octombrie 1931 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu după obținerea recordului mondial feminin de 6000 m altitudine; în stânga - jandarmul care a păzit avionul în timpul odihnei campioanei. 2 octombrie 1931 (MIGL)

La Sărățuica, jud. Ialomița, pe moșia doamnei și domnului Ionescu, unde a aterizat Smaranda Brăescu după saltul de la 6000 m. 2 octombrie 1931 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în camera locuinței din București, la scurtă vreme de la obținerea recordul mondial feminin de la 6000 m. 5 octombrie 1931 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Cu familia lui Max. Losner, în fața locuinței lor din Miami, Florida.
3 ianuarie 1932 (MIGL)

Pe malul Oceanului Atlantic.
3 ianuarie 1931 (MIGL)

Cu doamna și domnul Manga, Belle-Glades, Florida.
28 ianuarie 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu
cu ocazia participării la competiția aviatică
„4-th Miami All American Air Races",
Florida, Statele Unite ale Americii,
în zilele de 7-8-9 ianuarie 1932. (MIGL)

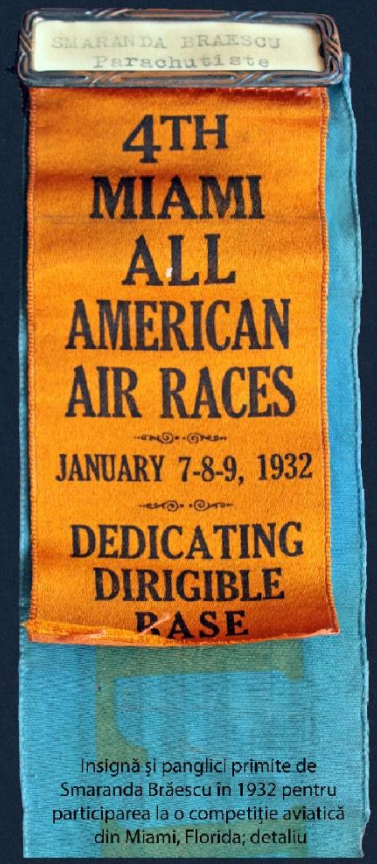

Insignă și panglici primite de Smaranda Brăescu în 1932 pentru participarea la o competiție aviatică din Miami, Florida; detaliu

Însemn de competiție primit de
Smaranda Brăescu
cu ocazia participării la competiția
americană. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

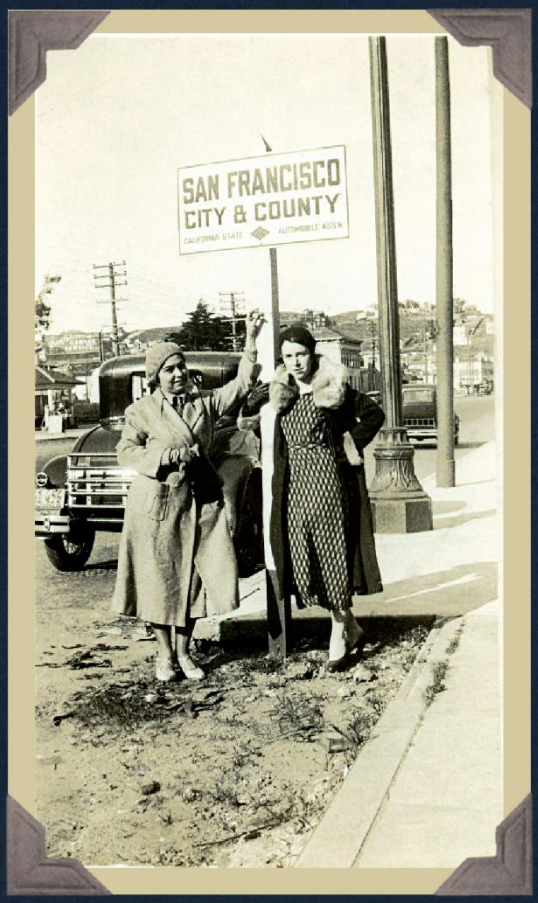

Smaranda Brăescu cu doamna Dimăncescu, soția consulului român din San Francisco; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 13 februarie 1932 (MITC)

Pe aeroportul din San Francisco/USA cu doamna Dimăncescu, soția consulului român la San Francisco. 13 februarie 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Alături de Fred Hammer, pilotul cu care a realizat antrenamentele – San Francisco; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 20 februarie 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu cu Harry Bosshardt, pilotul cu care s-a antrenat și a obținut recordul mondial absolut la saltul cu parașuta, pe aerodromul Alameda – California. 19 mai 1932 (MITC)

Smaranda Brăescu în carlinga avionului, înainte de realizarea recordului mondial absolut la saltul cu parașuta; aerodromul Alameda – San Francisco; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 19 mai 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Alameda după sosirea din Sacramento; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 19 mai 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în ziua recordului mondial absolut – aerodromul Tudor, California; primul din stânga Smarandei este inginerul și pilotul Harry Bosshardt, cel care s-a aflat la manșa avionului din care s-a făcut saltul; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 19 mai 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

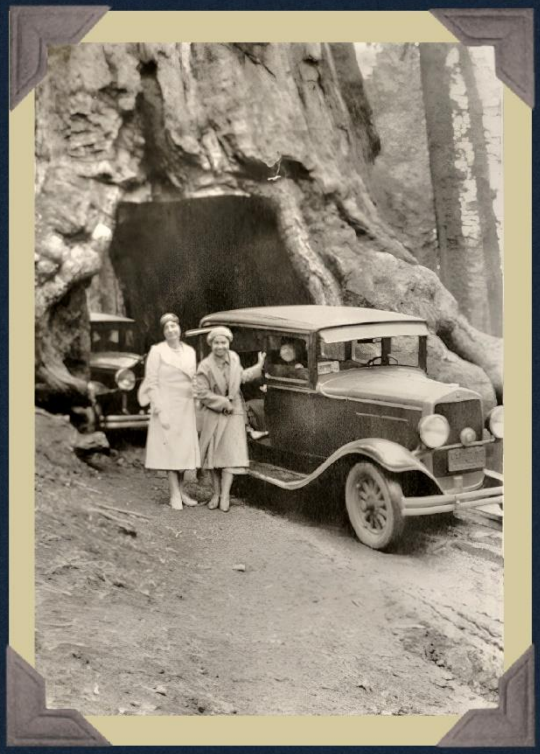

Smaranda Brăescu în vizită la Yosemite-Park, California, împreună cu prietenele din SUA. 30 mai 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în vizită la Yosemite-Park, California, împreună cu prietenele din SUA. 30 mai 1932 (MIGL)

Sierra Nevada, SUA. 31 mai 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Fotografie de presă realizată
în timpul șederii în SUA.
25 iulie 1932 (MIGL)

Smaranda Brăescu și
pudriera, într-o ipostază
a feminității,
fotografie realizată de
presa americană –
Tribune Photos.
1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

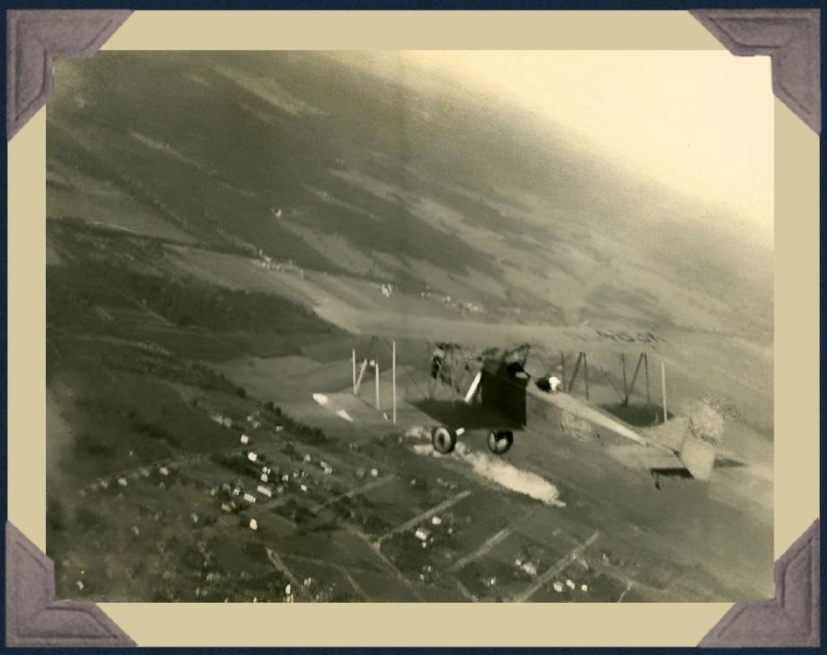

În zbor deasupra aerodromului Roosevelt Field.
septembrie 1932 (MITC)

Smaranda Brăescu pe aerodromul Roosevelt Field, New York,
în fața unui avion Ford trimotor („Tin Goose").
septembrie 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și instructorul de zbor
Silva Gorda (mijloc) pe aerodromul Roosevelt Field,
alături de avionul de antrenament Curtis Fledgling Challenger.
septembrie 1932 (MIGL)

Smaranda Brăescu, căpitanul Trunk – instructorul său de zbor,
și un alt pilot american pe aerodromul Roosevelt Field.
21 septembrie 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

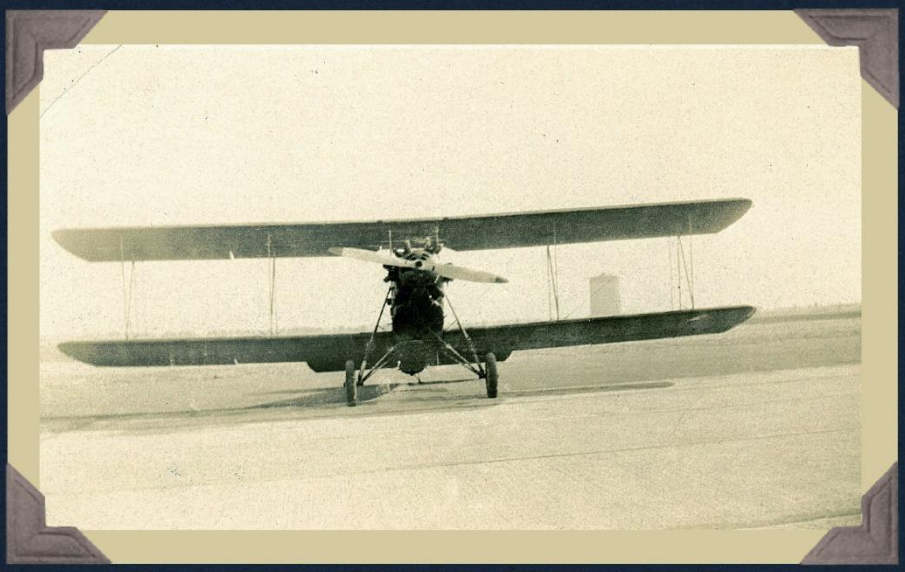

Avionul de antrenament al Smarandei Brăescu pentru obținerea brevetului de pilot; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. septembrie 1932 (MITC)

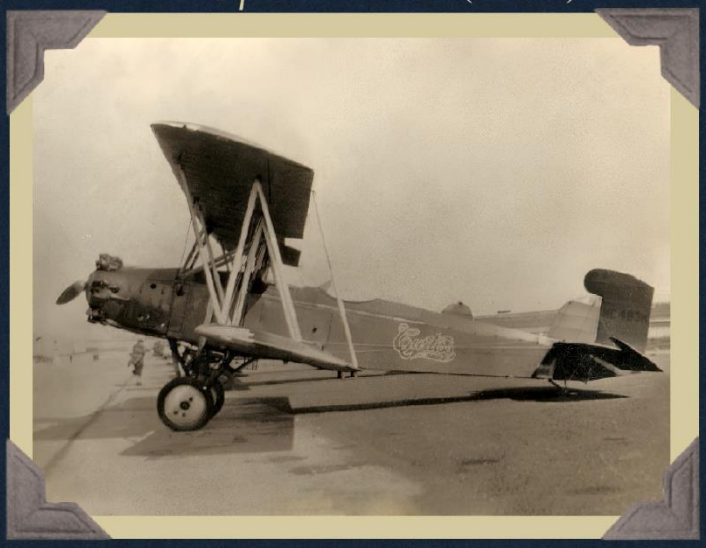

Aeroplanul Curtis Fledgling Challenger, unul dintre aparatele de zbor cu care Smaranda Brăescu a făcut școala de pilotaj, pe aerodromul Roosevelt Field, New York. septembrie 1932 (MIGL, MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Primul avion alimentat din automobil pe aerodromul Roosevelt-Field, 1931; cu o dedicație pentru Smaranda Brăescu: „To my fine roumanian friend miss Smaranda Brăescu, Johnny Johnston, 1932". (MITC)

Aeroplanul Curtis Fledgling Challenger (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Avionul de transport Curtiss Model 55 Kingbird pe aerodromul Roosevelt Field, New York. septembrie 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

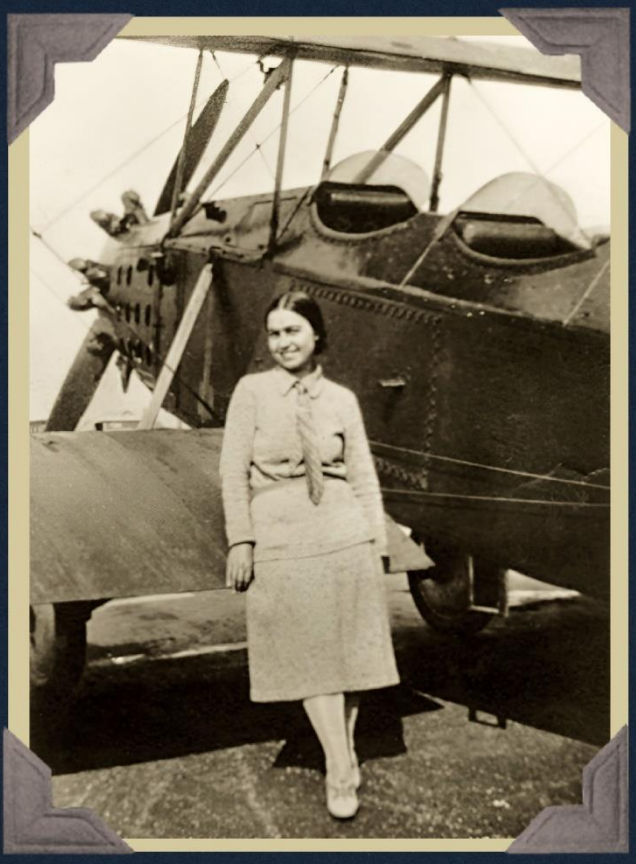

Smaranda Brăescu
pe aerodromul
Roosevelt Field, New York.
8 octombrie 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu lângă
avionul Kitty Hawk B-4
pe aerodromul Roosevelt Field, New York.
8 octombrie 1932 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și Căpitanul Trunk pregătindu-se pentru un nou zbor de antrenament, pe aerodromul Roosevelt Field. 20 octombrie 1932 (MIGL)

Pe aerodromul Roosevelt Field (în dreapta instructorul de zbor J. Trunk). octombrie 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu împreună cu președintele comunității românilor din San Francisco, Ioan Petrescu. 1932 (MIGL)

Smaranda Brăescu la Școala de zbor „Curtis Wright", New York, 1932 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu împreună cu o familie de români stabiliți în SUA, New York. 1933 (MIGL)

Bearing a Message to Women of Her Native Country

Mlle. Smaranda Braescu, Rumania's only woman air pilot, ready to sail for Bucharest with an invitation to her government to send a delegation to the International Congress of Women in Chicago in July. From left to right are Carol Tarcauanu, Rumanian consul; Miss Lena Madesin Phillips, Mlle. Braescu and Miss Ruth Nichols. *Associated Press*

Consulul român Carol Tărcăuanu, Lena Madesin Phillips, Smaranda Brăescu și Ruth Nichols, la un dineu dat în onoarea parașutistei românce. Cu acest prilej i se înmânează o invitație adresată guvernului de la București de a trimite o delegație la Congresul Internațional al Femeilor din Chicago. Associated Press, 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de instructorul de zbor Silva Gorda (dreapta) pe aerodromul Roosevelt Field. ianuarie 1933 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de Căpitanul Trunk pe aerodromul Roosevelt Field. 28 ianuarie 1933 (MIGL)

Smaranda Brăescu cu aviatori și prieteni pe aerodromul Roosevelt Field. 29 ianuarie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și
Henry Ottinger pe aerodromul
Roosevelt Field.
29 ianuarie 1933 (MIGL)

Smaranda Brăescu și aviatoarea americană
Ruth Nichols, Associated Press Photo.
29 ianuarie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Căpitan aviator Tessore, Smaranda Brăescu și Lt. av. Mencarelli pe câmpul de aviație de la Centocelle, Roma. 11 februarie 1933 (MIGL)

Henry Ottinger pe aerodromul Roosvelt Field, fotografie cu dedicație pentru Smaranda Brăescu. 16 februarie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Alături de studenți teologi români la Colegiul Urban Pontifical „De Propaganda Fide", Roma. 17 februarie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda în vizită la Catacombele de la Roma.
22 februarie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Alături de studenți teologi români la Colegiul Urban Pontifical „De Propaganda Fide”, Roma. 25 februarie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de doi studenți la teologie în preajma Catacombelor de la Roma. 11 martie 1933 (MITC)

. Smaranda Brăescu pe acoperișul Legației Române de la Roma. 4 martie 1933 (MITC)

Smaranda Brăescu alături de un preot catolic la Roma. 4 martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Întoarcerea din Statele Unite ale Americii,
la bordul navei „Principesa Maria";
pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei.
18 martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături
de comandantul navei
„Principesa Maria".
19 martie 1933 (MIGL)

La bordul navei „Principesa Maria" în cursa Istanbul – Constanța.
19 martie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

La bordul navei „Principesa Maria" în cursa Istanbul – Constanța.
19 martie 1933 (MIGL)

La bordul navei „Principesa Maria" în cursa Istanbul – Constanța.
19 martie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la bordul navei „Principesa Maria", în largul Mării Negre în drumul spre Constanța; atelier fotografic: Foto-Păsculescu, Constanța. martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

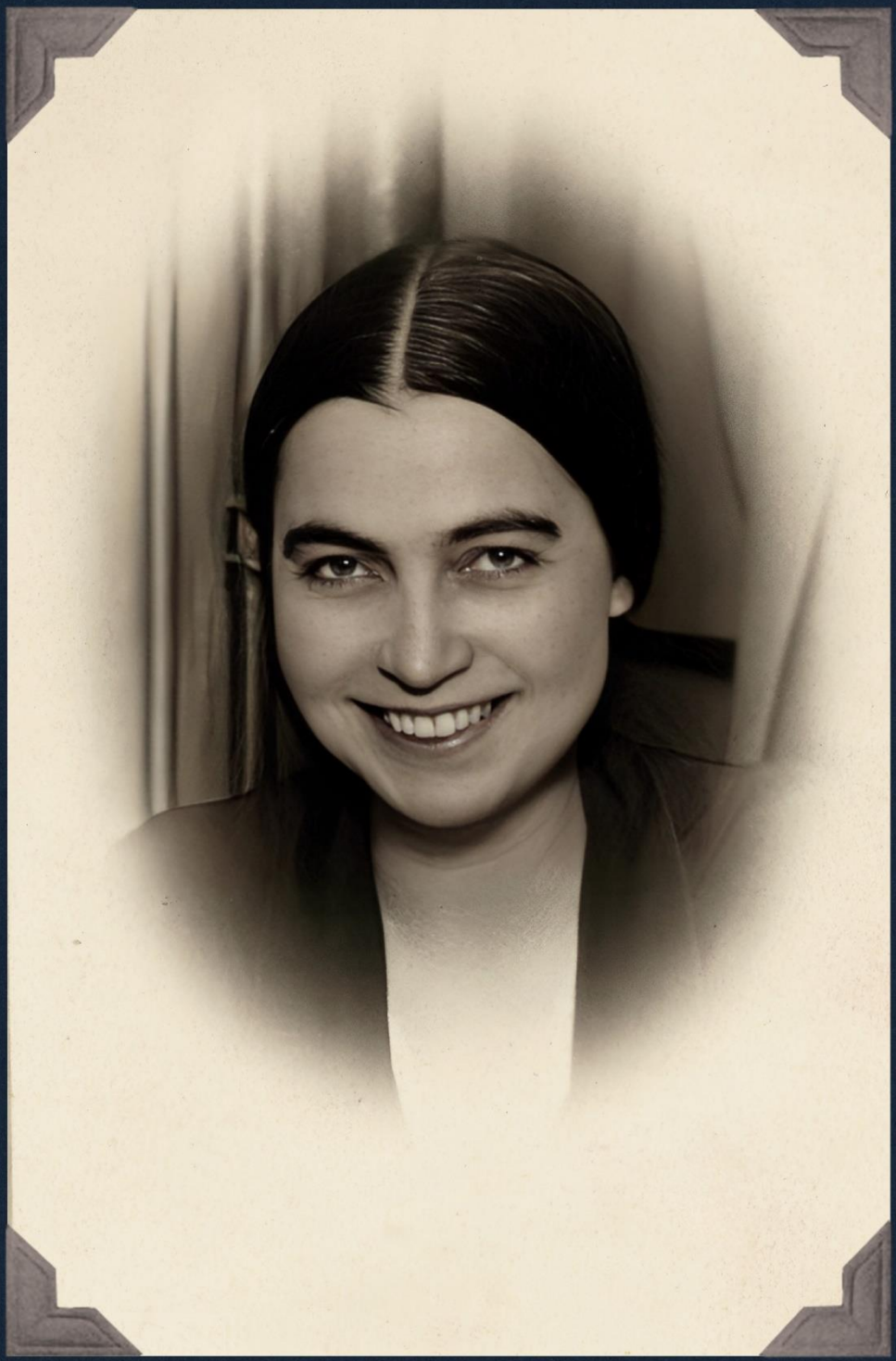

O fotografie tip portret a Smarandei Brăescu făcută în Constanța, la banchetul organizat în momentul sosirii în țară, după realizarea recordului mondial absolut la saltul cu parașuta; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Întâmpinarea Smarandei Brăescu
de către admiratori în Gara de Nord
din București, după întoarcerea din SUA.
20 martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

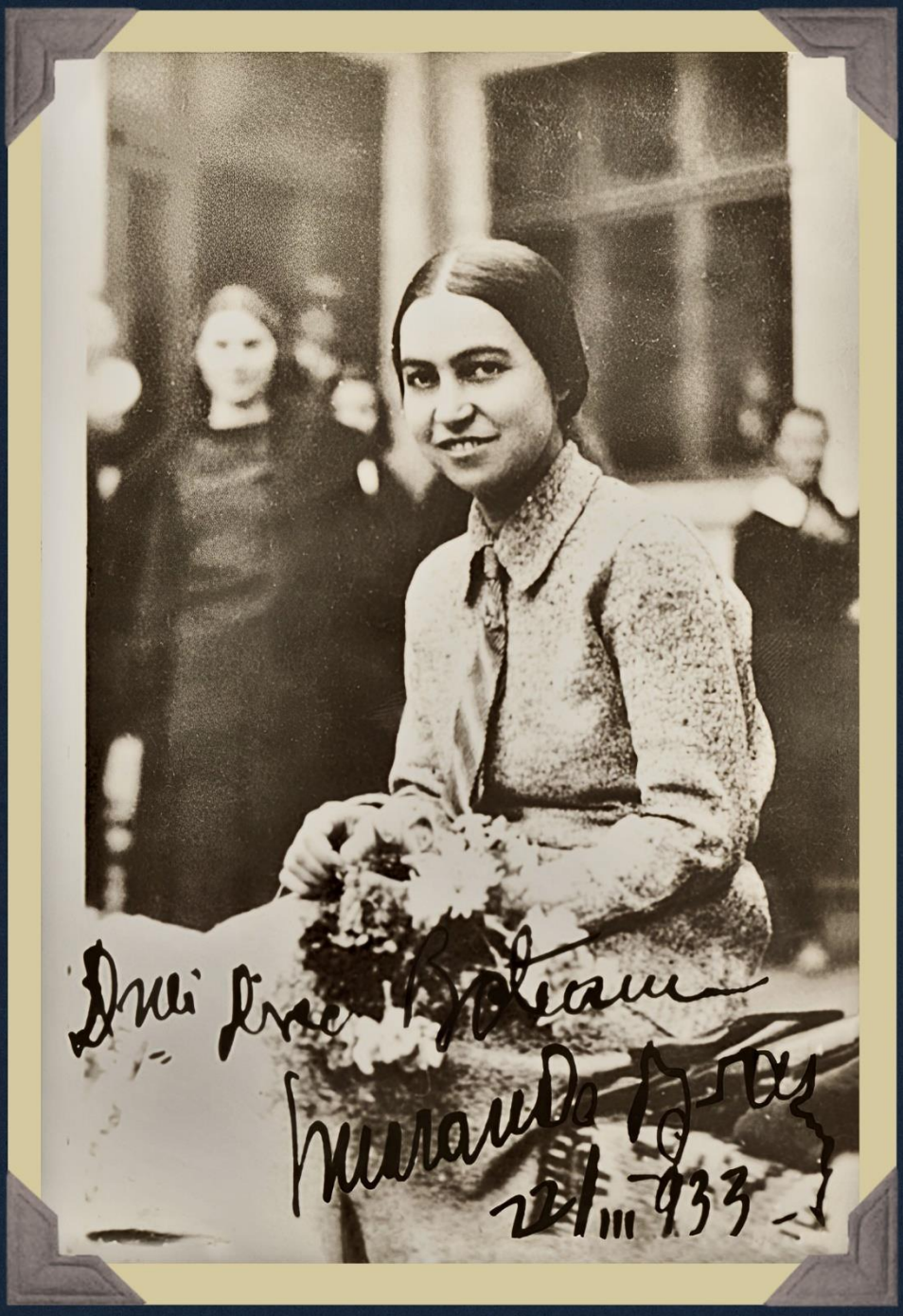

Smaranda Brăescu în vizită la o școală de fete din Constanța, fotografie cu dedicație pentru doamna Boteanu –directoarea Societății Naționale Ortodoxe a Femeilor Române.
22 martie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Recepție în onoarea Smarandei Brăescu la Consiliul Național al Femeilor Române, cu discursul Alexandrinei Cantacuzino. București. 28 martie 1933 (MIGL)

Smaranda Brăescu la fereastra Spitalului Militar, bolnavă de anghină; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. aprilie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în costum popular. martie 1933 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Sărbătorirea Zilei Restaurației pe aerodromul Băneasa.
6 iunie 1933 (MIGL)

Cavaleri ai ordinului „Virtutea Aeronautică" pe aerodromul Băneasa, în timpul serviciului religios.
6 iunie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

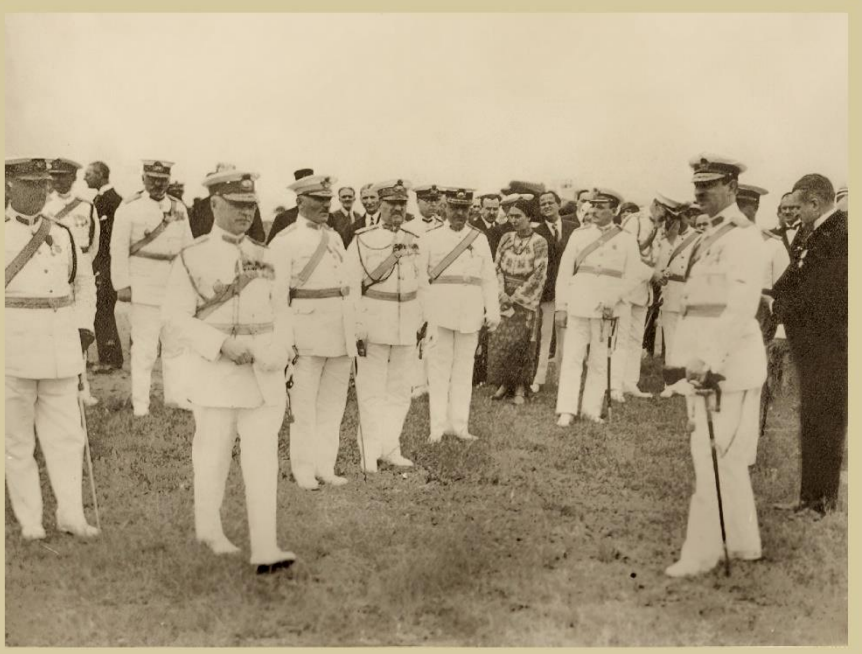

Ministrul Aerului și Marinei Radu Irimescu și
M. S. Regele Carol al II-lea la solemnitatea
de decorare a unor ofițeri aviatori. 6 iunie 1933 (MIGL)

Smaranda Brăescu cu parașuta,
Eforie – Constanța. 10 septembrie 1933 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Angela Ionescu, prietenă a Smarandei Brăescu din Florida.
30 aprilie 1934 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Avionul englezesc de tip Miles Hawk – biloc, botezat de Smaranda Brăescu „Aurel Vlaicu". Mai târziu aviatoarea va cere modificarea avionului în tip monoloc, dorind un rezervor mai mare pentru combustibil. 1934 (MITC)

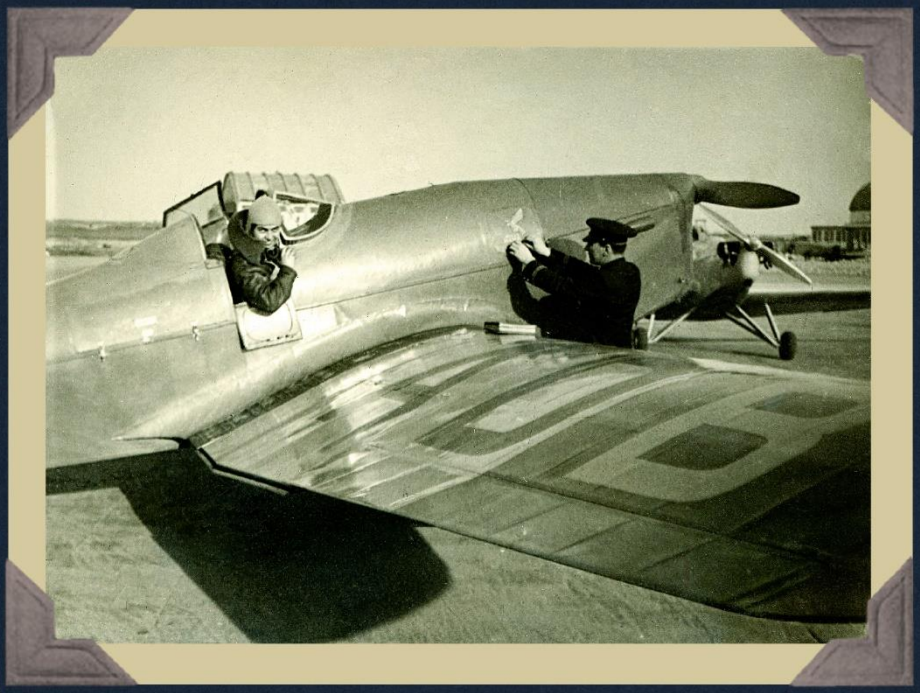

Smaranda Brăescu în carlinga avionului său „Aurel Vlaicu". 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu împreună cu Mărioara Stănescu și doamna Marinescu; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 10 august 1934 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Mărioara Stănescu, o prietenă a Smarandei;
pe verso cu însemnarea: „Ca să nu mă uiți
când vei fi departe, Mărioara Stănescu”;
atelier fotografic „Foto Royal”, București (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Parașutistul și inventatorul Otto Heinecke.
1 ianuarie 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături
de instructorul de zbor
J. F. Lawn pe aerodromul
Reading, Anglia.
martie 1935 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Reading, Anglia; în dreapta, ofițerul de zbor J. F. Lawn și în plan secund avionul Miles Hawk cu care s-a antrenat; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 1 martie 1935 (MITC)

Smaranda Brăescu și prietena sa de naționalitate egipteană Loulé Araby, la rândul ei aviatoare, pe aerodromul Reading, Anglia; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 5 martie 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

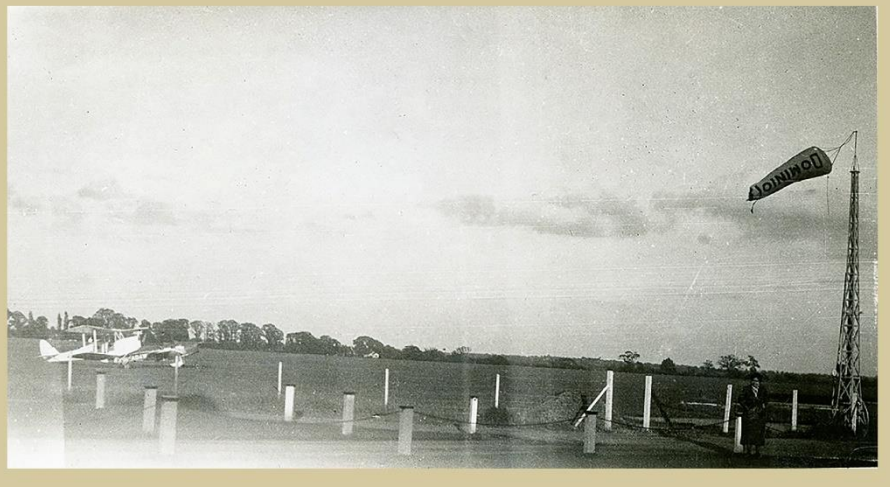

Smaranda Brăescu pe aerodromul Reading, Anglia.
20 mai 1935 (MITC)

Smaranda Brăescu împreună cu Tony Rose,
șeful departamentului de vânzări a fabricii de avioane
Phillip&Powis and Miles Aircraft - Anglia,
pe aerodromul Reading; pe verso cu o
însemnare olografă a Smarandei. 31 mai 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu cu parașuta sa, alături de o prietenă.
10 iunie 1935 (MITC)

Smaranda Brăescu împreună cu doamna Woldrout
pe aerodromul Reading – Anglia; pe verso cu o însemnare
olografă a Smarandei. 31 iulie 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Fotografie de presă – Smaranda Brăescu pe aerodromul Reading, Anglia. august 1935 (MIGL)

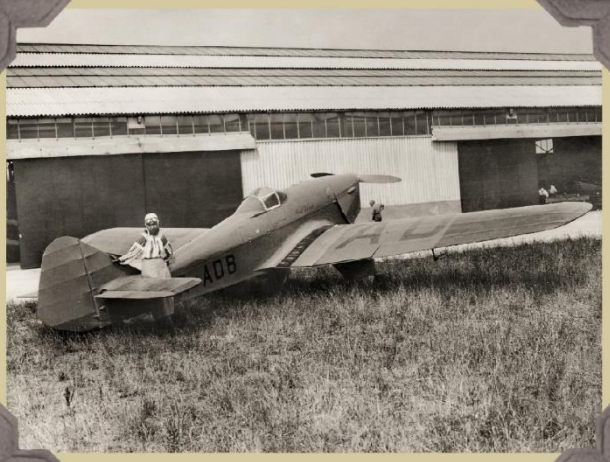

Smaranda Brăescu lângă avionul său Miles Hawk pe aerodromul Reading, Anglia. 1 august 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu împreună cu maistrul aviator V. Tulin pe aerodromul Le Bourget – Franța; în plan secund avionul „Aurel Vlaicu". 25 august 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

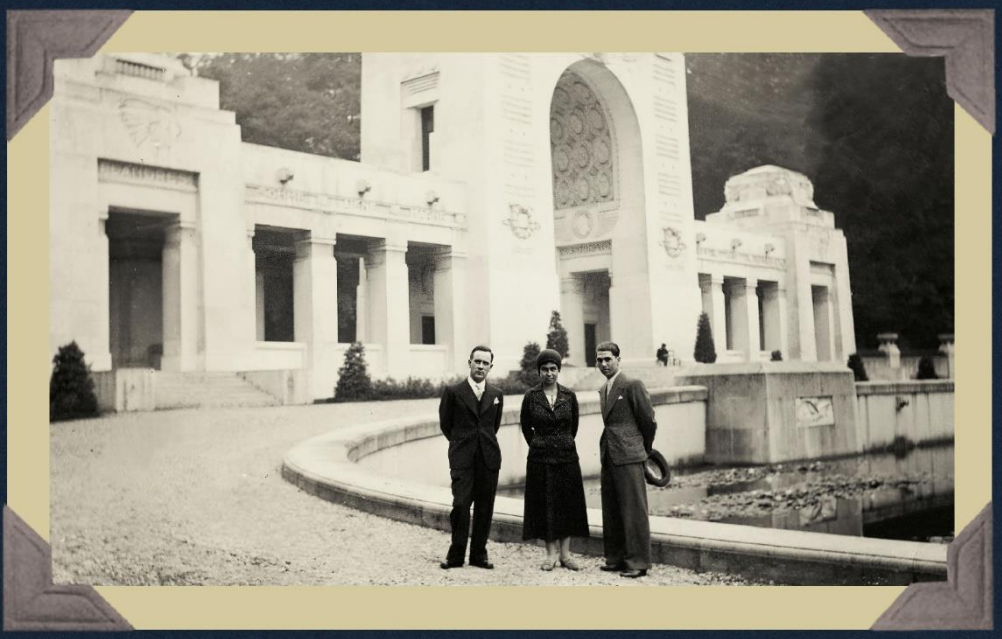

Smaranda Brăescu împreună cu maistrul V. Tulin (stânga)
și un membru al familiei în vizită la
„Mémorial de L´Escadrille La Fayette", din localitatea
Marnes-la- Coquette, Departamentul Hauts-de-Seine.
septembrie 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în Franța, în vizită la Palatul Versailles, alături de prieteni și admiratori. 1 septembrie 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu la Versailles, cu maistrul V. Tulin și un membru al familiei. 1 septembrie 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu pe aerodromul Le Bourget, Paris; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 5 septembrie 1935 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în avionul său „Miles Hawk" pe aerodromul Le Bourget, Paris. 24 august – 6 octombrie 1935 (MIGL, MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

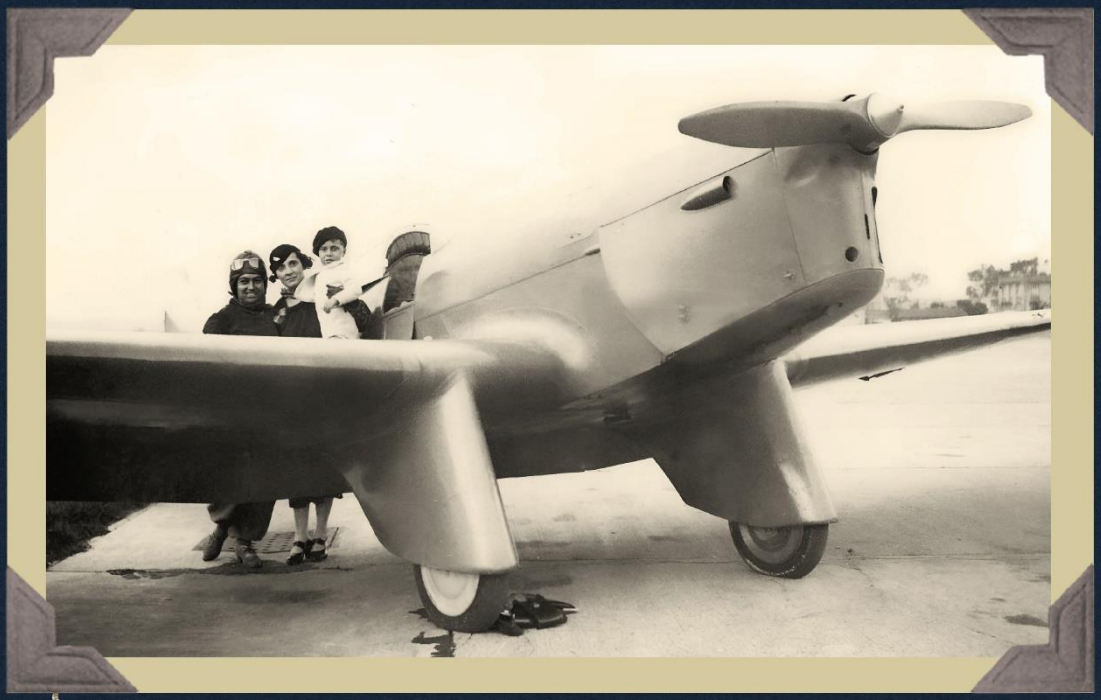

Smaranda Brăescu alături de doamna Brumărescu și copilul ei, Le Bourget – Paris. octombrie 1935 (MIGL, MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de mecanicul V. Tulin pe aerodromul Le Bourget – Paris. octombrie 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu la Versailles, cu maistrul V. Tulin și un membru al familiei. 6 octombrie 1935 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu, însoțită de prieteni;
de la stânga, doamna Brumărescu – a treia,
Comandor av. Traian Burduloiu – al șaptelea,
înainte de plecarea spre țară, Le Bourget, Paris.
6 octombrie 1935 (MITC)

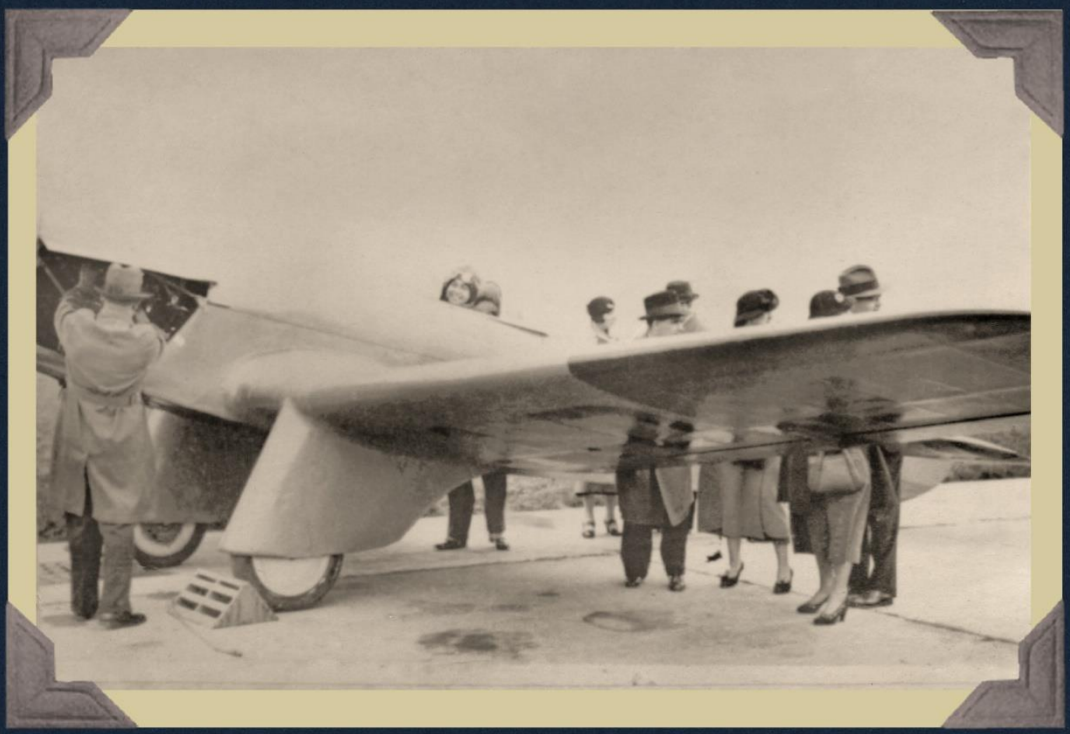

Smaranda Brăescu pe aerodromul Le Bourget, înainte de
decolarea către țară, însoțită de rude, cunoștințe și personalități,
printre care și Comandor av. Traian Burduloiu.
6 octombrie 1935 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Băneasa după revenirea din Anglia. În plan secund avionul de tip Miles – Hawk „Aurel Vlaicu".
octombrie 1935 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de avionul Miles Hawk botezat de ea „Aurel Vlaicu". (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

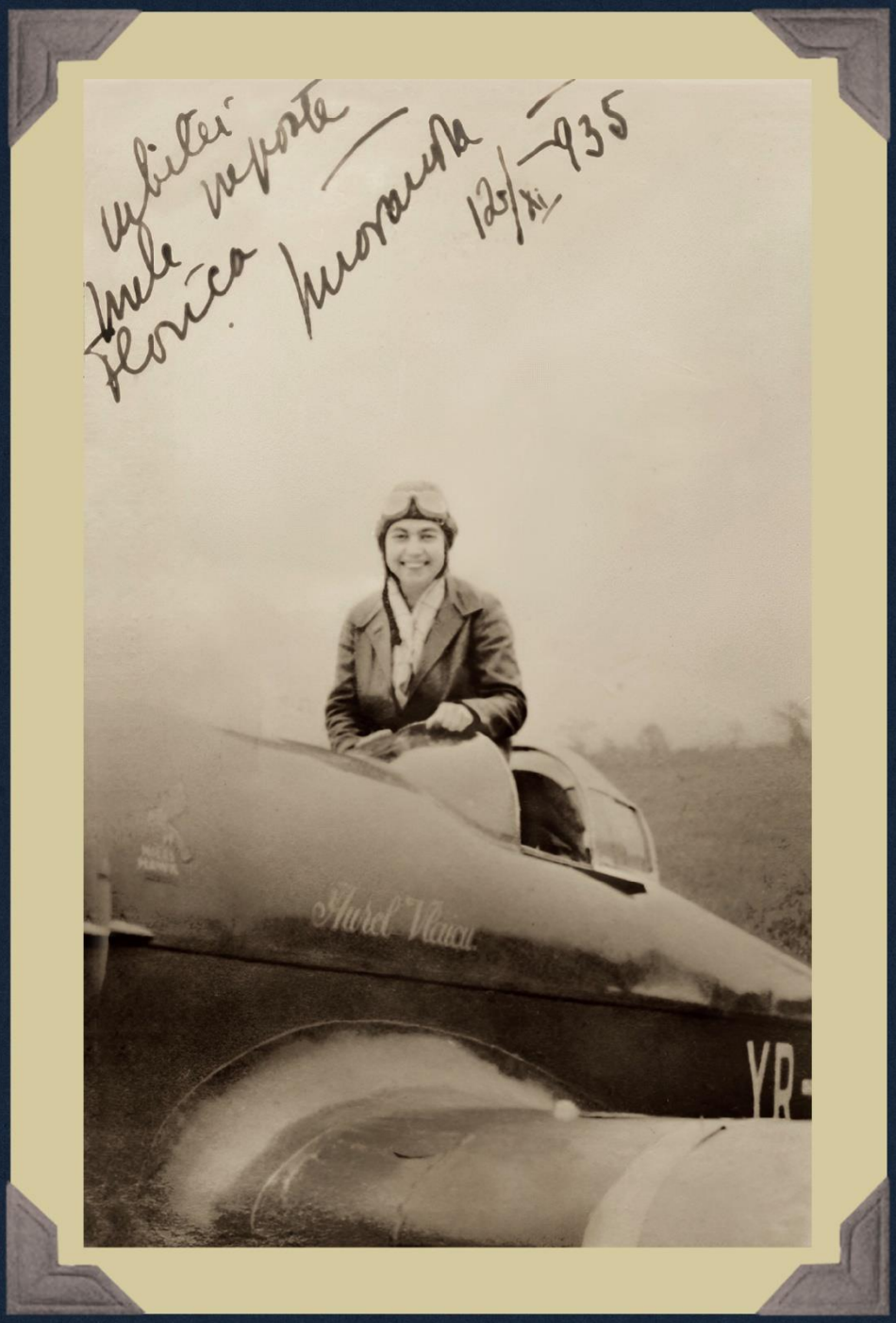

Smaranda Brăescu și avionul ei Miles Hawk „Aurel Vlaicu", cu o dedicație pentru nepoata din partea fratelui Tache, Florica.
12 noiembrie 1935 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

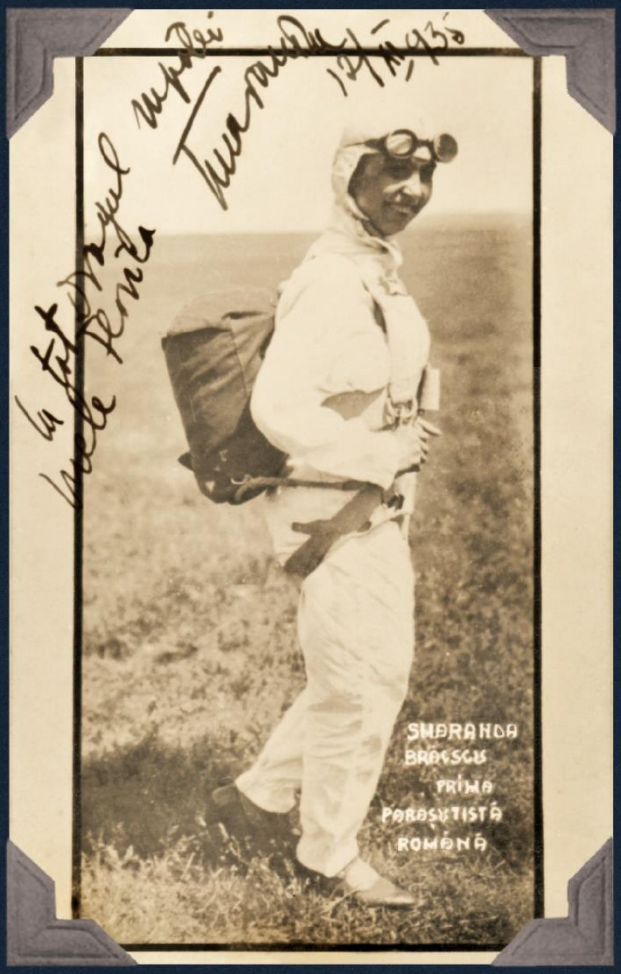

Smaranda Brăescu în costum de parașutistă, cu o dedicație pentru nepoata Florica. 12 noiembrie 1935 (MIGL)

Avionul de raiduri „Aurel Vlaicu" al Smarandei Brăescu, cu o dedicație pentru nepoata Florica. martie 1936 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de Lt. Cdor. Av. Gheorghe Gherasim,
pe aerodromul din Tecuci. 15 martie 1936 (MITC)

Smaranda Brăescu alături de o prietenă lângă avionul
„Aurel Vlaicu", pe aerodormul din Tecuci;
atelier fotografic: „M. Bilinsky", București.
15 martie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul din Tecuci;
în partea dreaptă Lt. Cdor. av. Gheorghe Gherasim.
15 martie 1936 (MIGL)

Smaranda Brăescu lângă avionul „Aurel Vlaicu"
în Piața „Regele Ferdinand I" din Târgu Mureș;
aici fusese invitată de autoritățile locale pentru a ține o conferință.
5 aprilie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de admiratori lângă avionul „Aurel Vlaicu" la Călărași. 26 aprilie 1936 (MITC)

Smaranda Brăescu la Călărași, unde a efectuat ultimul zbor de antrenament înaintea raidului București-Roma-Tripoli; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 26 aprilie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

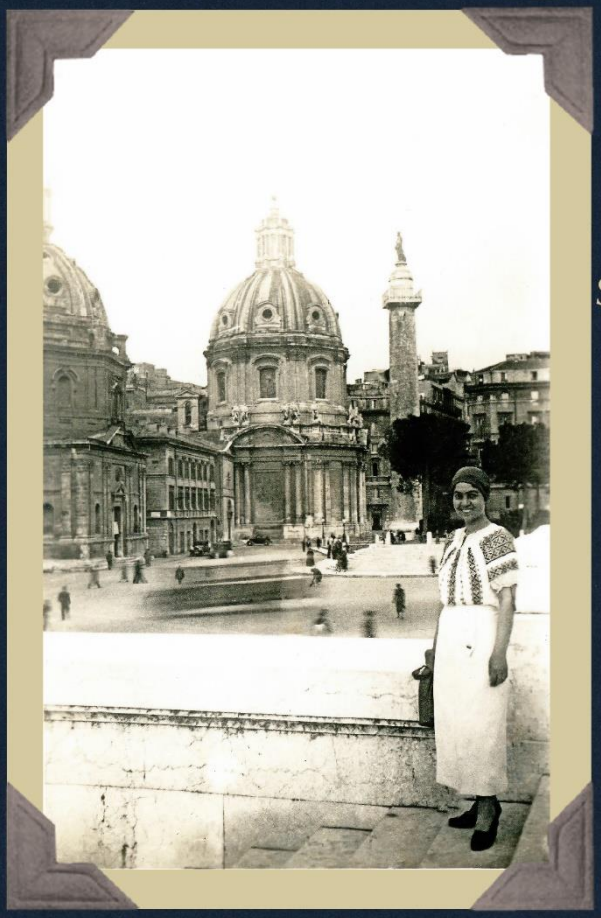

Smaranda Brăescu vizitând orașul
Roma – Italia, în timpul raidului
București – Roma – Tripoli.
În plan secund se poate observa
Columna lui Traian.
13 mai 1936 (MITC)

Smaranda Brăescu la Roma alături
de doi studenți ai Colegiului Urban
Pontifical „De Propaganda Fide"
în Piața San Pietro.
14 mai 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Tripoli.
22 mai 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Tripoli lângă Sandra Rossi – profesoară de franceză, Fabia Sabini – profesoară de latină și doi ofițeri din corpul colonial al aviației italiene; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 23 mai 1936 (MITC)

Avionul „Aurel Vlaicu" al Smarandei Brăescu după accidentul suferit la Alexandria după întoarcerea din raidul București – Roma – Tripoli. iunie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

I se conferă Smarandei Brăescu a doua baretă la ordinul „Virtutea Aeronautică" de către Regele Carol al II-lea; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. atelier fotografic: „St. Ignat" – reporter fotograf, București. 6 iunie 1936 (MIGL, MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu după festivitatea de acordare a celei de-a doua barete la ordinul „Virtutea Aeronautică”. 6 iunie 1936 (MIGL)

Smaranda Brăescu pe aerodromul Băneasa alături doi mecanici francezi; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 6 iunie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și personalul din cadrul Arsenalului Aeronautic, unde avionul a fost reparat după accidentul suferit la Alexandria. 25 iunie 1936 (MIGL)

. Smaranda Brăescu lângă aparatul ei de zbor „Aurel Vlaicu"; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei, atelier fotografic: Jean I. Bugheanu, București. 25 iunie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Panait Brăescu, fratele Smarandei, cu soția la Herculane. iulie 1936 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Buzău; zbor de antrenament Băneasa – Buzău – Tecuci, pregătire pentru raidul București – Stockholm. 10 iulie 1936 (MITC)

Smaranda Brăescu la Tecuci; zbor de antrenament Băneasa – Buzău – Tecuci, pregătire pentru raidul București – Stockholm. 10 iulie 1936 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Pipera
de Ziua Aviației. 20 iulie 1936 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

În mijlocul unui grup de ofițeri aviatori de Ziua Aviației;
în stânga Lt. Cdor. av. Gheorghe Gherasim. iulie 1936 (MIGL)

Smaranda Brăescu lângă avionul său „Aurel Vlaicu",
în vizită la Școala de Tir și Bombardament Mamaia.
august 1936 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Gdynia – Polonia. Este perioada în care își întrerupe raidul București–Stockholm–Londra–Marsilia–Roma–București datorită unor probleme de sănătate; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. (MIGL)

Smaranda Brăescu la Berlin alături de prieteni; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 26 octombrie 1936 (MITC)

Smaranda împreună cu fratele Dumitru Brăescu și soția acestuia, Georgeta. 1937 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu oferind autografe pe aripa avionului – aerodromul Băneasa; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei; atelier fotografic: A.R.P.A. București. 1937 (MITC)

Smaranda Brăescu pe aerodromul Băneasa însoțită de elevii școlii de pilotaj, atelier fotografic: A.R.P.A., București. 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

La Băneasa, în timpul unor antrenamente de zbor, alături de piloți și personal navigant. 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul de la Cetatea Albă în timpul zborurilor executate la Cupa Bibescu; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 27 iulie 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Grup de participanți la Cupa Bibescu printre care se află și Smaranda Brăescu (primul rând, a doua din dreapta).
24 iulie 1937 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în mijlocul unui grup de străjeri la Băneasa.
iulie 1937 (MIGL)

Smaranda Brăescu cu familia arhitectului
Aristide Giovanni Michelangello Culluri, la Sinaia.
5 august 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Băile Amara;
pe verso cu mențiunea „Scumpei noastre parașutiste,
fala neamului și a sexului [forte] îi aduc aici
la Băile Amara cele mai sincere omagii și-i
port în suflet cea mai dragă amintire" –
două semnături indescifrabile –
„Spre a-ți aduce aminte de zilele petrecute
împreună la Băile Amara, când stăteai printre
noi, iar gândurile îți zburau spre zări necunoscute,
Jeni Popescu". 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

În Polonia, la Varșovia, la funeraliile Lt. Comandor Mihai Pantazi și a ing. Roman Popescu; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. noiembrie 1937 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de o prietenă la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MIGL)

Smaranda Brăescu și un elev străjer la Eforie – Constanța, unde se afla pentru un tratament antireumatic. iulie 1938 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Eforie – Constanța
iulie 1938 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Eforie – Constanța.
iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și Ana M Constantin
la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de prieteni
la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de prieteni
la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

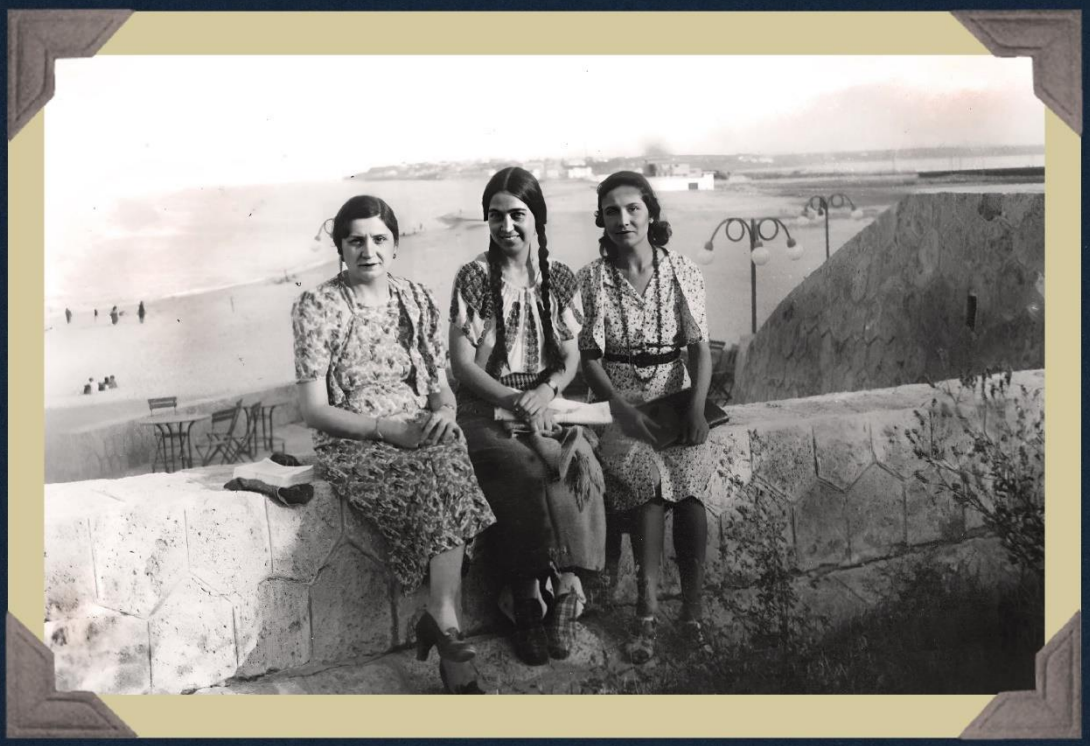

Smaranda Brăescu alături de prieteni
la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de prieteni
la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Eforie – Constanța.
iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Eforie – Constanța.
iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de prieteni la Eforie – Constanța. iulie 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Avionul Messerschmitt BF 108 Taifun
comandat de Smaranda Brăescu,
în fabrica de la Regensburg - Germania.
1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în costum popular, la bordul avionului Messerschmitt „Taifun", pe aerodromul Rangsdorf – Berlin; atelier fotografic: Jnge Stölting – Berlin – Wilmersdorf. 1938 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu lângă avionul Messerschmitt BF-108 - Taifun, botezat „Regina Maria" pe Aeroportul Rangsdorf – Berlin. 1938 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de doi prieteni, lângă avionul Messerschmitt BF-108 - Taifun. 1938 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în fața avionului
Messerschmitt BF-108 - Taifun. 1939 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și avionul său Miles Hawk pe aerodromul Palace – Constanța. 1939 (MIGL)

Smaranda Brăescu și maistrul Udroiu pe aerodromul Palace – Constanța. 1939 (MIGL)

Smaranda Brăescu în curtea aerodromului Palace – Constanța. 1939 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Primirea Smarandei Brăescu la Sfântu Gheorghe.
martie 1939 (MIGL)

Smaranda Brăescu și maior N. Paveliu, șeful organizației
A.R.P.A. Sfântu Gheorghe la Miercurea Ciuc,
unde fusese invitată pentru a ține o conferință. martie 1939 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în costum național de Gorj, cu prilejul mitingului de pe Aerodromul Băneasa.
6 iunie 1939 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și Anghel Ciucur, „ucenicul preferat”, din prima serie de parașutiști militari, pe Aerodromul Băneasa. 1941 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de elevii parașutiști la Popești Leordeni. august 1941 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

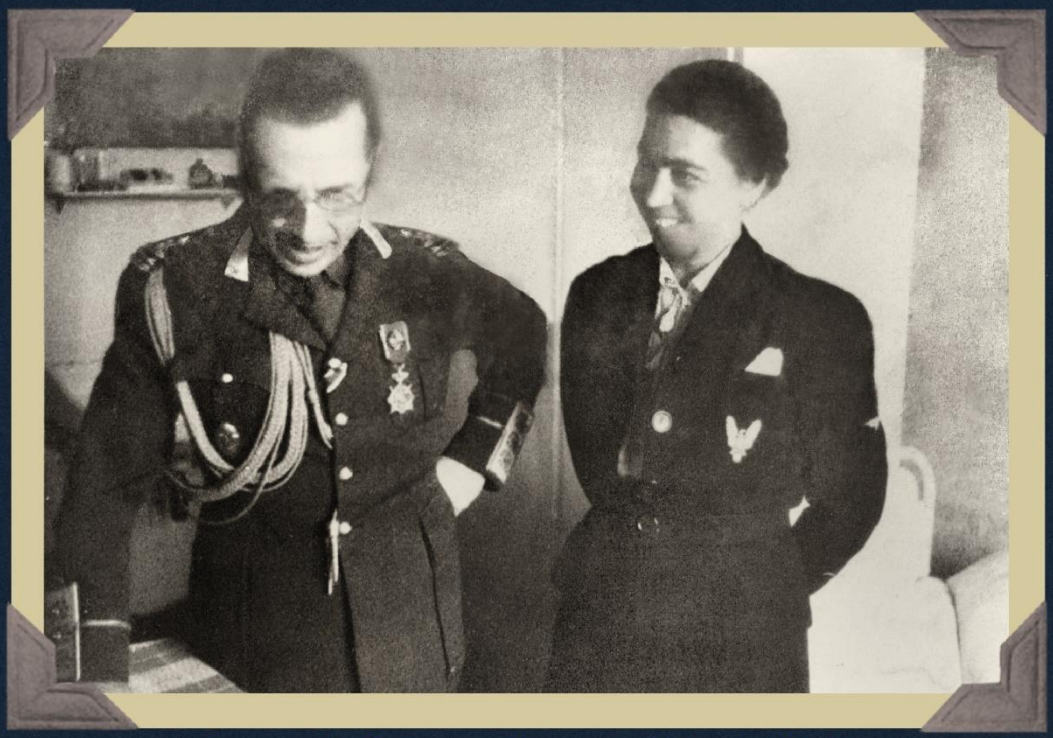

Smaranda Brăescu alături de Colonelul Ștefănescu,
atașatul militar al României în Cehoslovacia, la Piestany.
10 aprilie 1942 (MITC)

Smaranda Brăescu împreună cu
observatorul aerian Eliade Popescu. iunie 1942 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Ziliștea – Buzău
iulie 1942 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe aerodromul Ziliștea – Buzău.
iulie 1942 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și un grup de elevi pe aerodromul Ziliștea – Buzău. În stânga Smarandei, instructorul de zbor Borcescu. iulie 1942 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de un grup de piloți și maiștri militari pe aerodromul Ziliștea – Buzău; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 10 iulie 1942 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de maistrul aviator Ion Crăciun pe aerodromul Ziliștea – Buzău; pe verso o însemnare olografă a Smarandei.
iulie 1942 (MIGL, MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

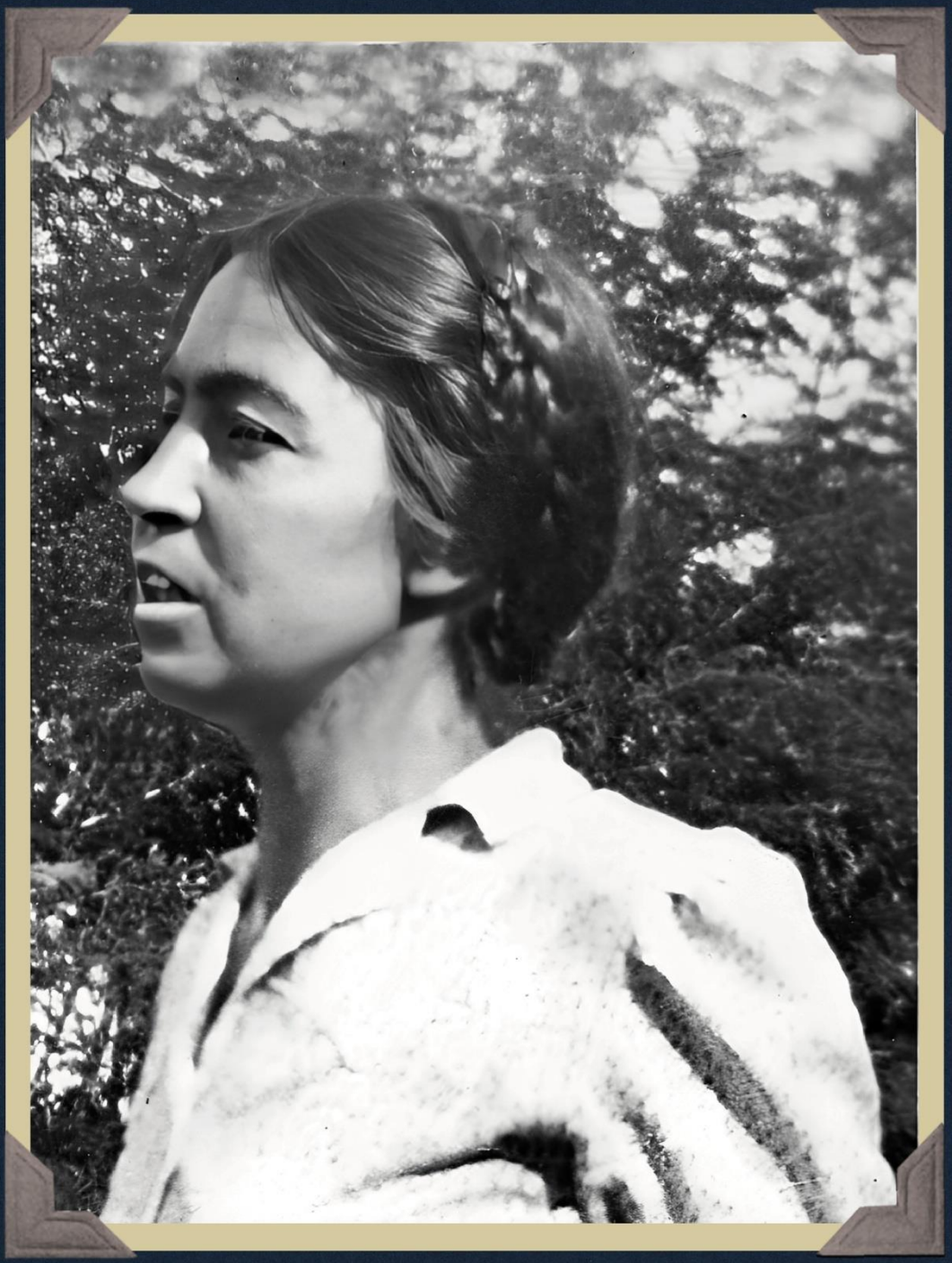

Smaranda Brăescu la Ziliștea – Buzău.
august 1942 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu, în calitate de instructor la
Școala de parașutiști de la Popești Leordeni,
pe aripa avionului Junkers 52. 1 octombrie 1942 (MITC)

Smaranda Brăescu pe front, alături de ofițeri ai aviației
române, la postul de Aero – Triaj de la Stalino (Donețk).
15 octombrie 1942 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la postul de Aero – Triaj de la Stalino (Donețk), pe frontul de Est octombrie 1942 (MITC)

Smaranda Brăescu pe frontul de Răsărit ; al patrulea din dreapta, general I. Sion. 6 octombrie 1942 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe frontul de Est, pe aerodromul Morozovskaia. 6 noiembrie 1942 (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de camarazi pe frontul de Est, la postul de Aero – Triaj de la Rostov. 15 decembrie 1942 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

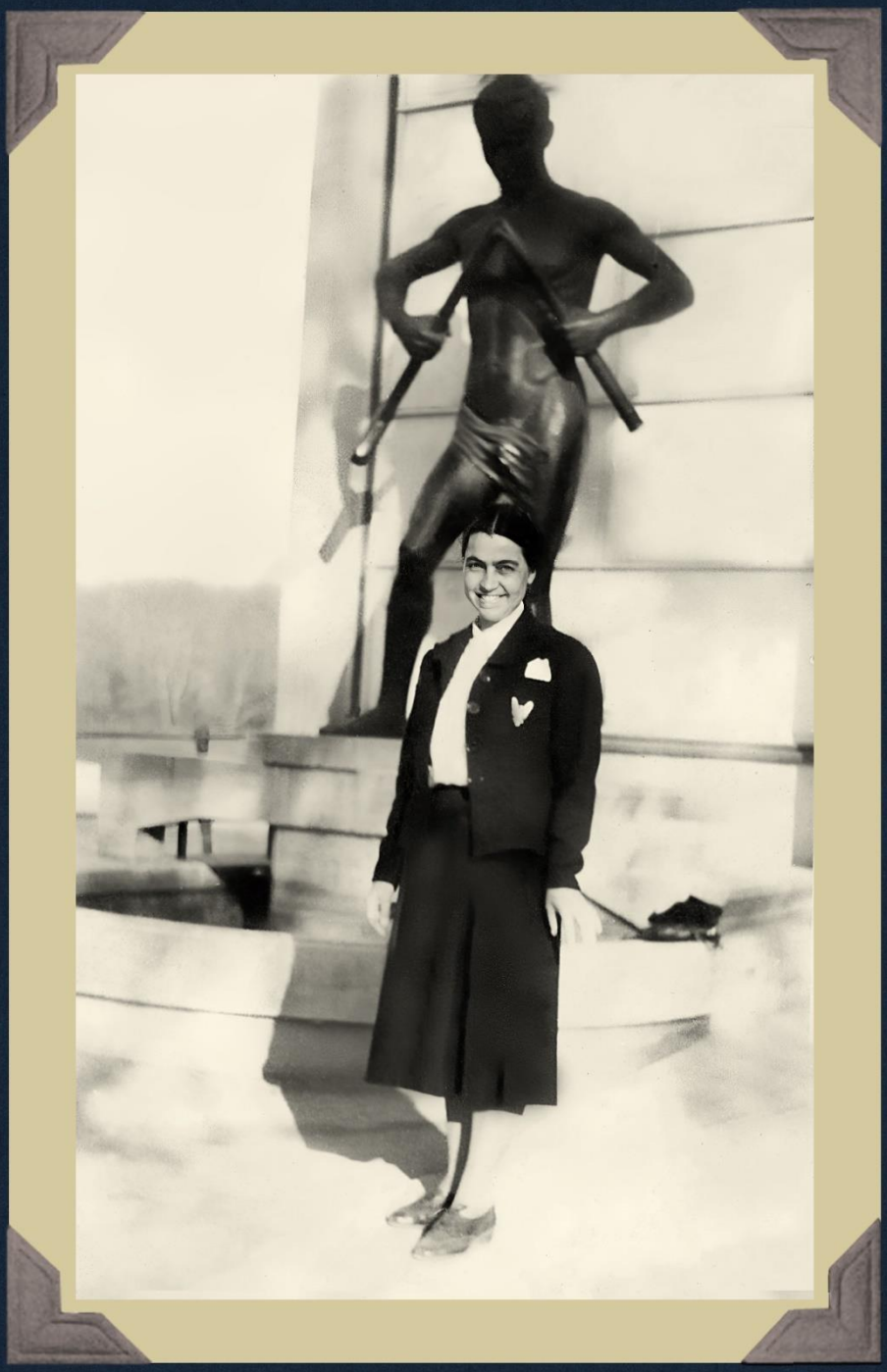

Smaranda Brăescu la Bratislava.
5 aprilie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu urmând o cură balneară la Piestany.
19 aprilie 1943 (MITC)

Colonelul Sojeck,
Maiorul Caccio,
Maiorul dr. Skodacek
alături de Smaranda Brăescu,
la Piestany.
20 aprilie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Maiorul dr. Skodacek, șeful Spitalului și Sanatoriului Militar de la Piestany și Colonelul Ștefănescu vizitând un pacient, Piestany, Cehoslovacia. aprilie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de prieteni în parcul Filipescu, București. 15 mai 1943 (MIGL)

Smaranda Brăescu în mijlocul unui grup de ofițeri aviatori cehi pe aerodromul Piestany. 24 mai 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe frontul de Est,
la Simferopol (Crimeea). 10 iulie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu alături de Mariana Drăgescu și Stela Huțanu la Simferopol (Crimeea). iulie 1943 (MITC)

Smaranda Brăescu alături de parașutiști pe aerodromul Băneasa; pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei. 20 august 1943 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe frontul de Est,
la Simferopol (Crimeea). 10 iulie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în carlinga unui avion
pe aerodromul Băneasa. septembrie 1943 (MITC)

Parașutiști pe aerodromul Băneasa.
septembrie 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Elev al Scolii de Parașutism efectuând un salt de antrenament. 1943 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu pe front, la Stalino (Donețk), alături de gen. Grigorescu, maior dr. Ernest și doamna Iorda
16 octombrie 1943 (MITC)

Smaranda Brăescu împreună cu doi ofițeri, pregătită de plecarea ca voluntară pe frontul de Vest; atelier fotografic: „St. Ignat" – reporter fotograf, ziarul „Universul", București.
octombrie 1944 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu și un grup de persoane în fața redacției ziarului „Ardealul" din București, (pe verso cu o însemnare olografă a Smarandei). octombrie 1944 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu ca voluntară, pregătindu-se pentru plecarea pe frontul de Vest; atelier fotografic: St. Ignat – reporter, fotograf ziarul „Universul", București. octombrie 1944 (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu la Piestany. mai 1945 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu în misiune la Viena, în cadrul Crucii Roşii.
15 august 1945 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smaranda Brăescu împreună cu doi aviatori. (MIGL)

Smaranda Brăescu alături de o prietenă (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Carte poștală (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Aviatoarea Maria Mateșan, cu o dedicație din partea acesteia către Smaranda Brăescu. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Smranda Brăescu
„Să sări...,Să te arunci în gol... [...]" (MITC)

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

Anexe

https://biblioteca-digitala.ro

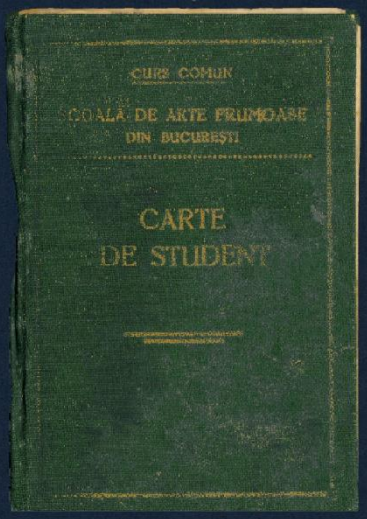
CURS COMUN

ȘCOALA DE ARTE FRUMOASE
DIN BUCUREȘTI

CARTE
DE STUDENT

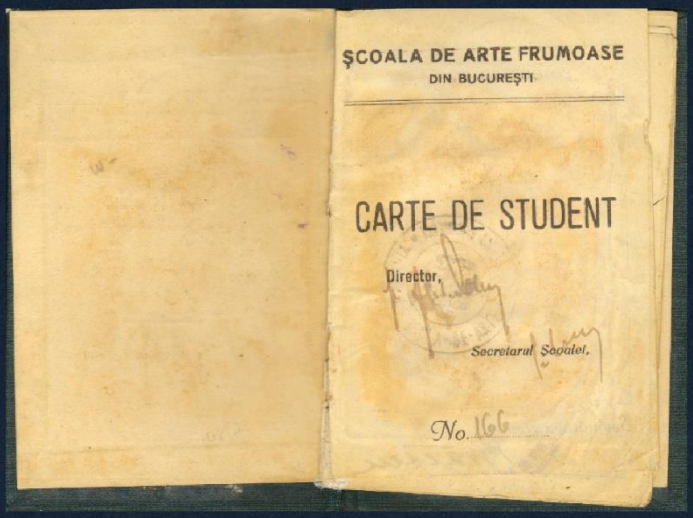
ȘCOALA DE ARTE FRUMOASE
DIN BUCUREȘTI

CARTE DE STUDENT

Director,

Secretarul Școalei,

No. 166

CURSUL COMUN

No. 166

Anul școlar 1926 – 1927

Dra Smaranda Brăescu

elevă a „Școalei de Arte Frumoase"

la Secția de pictură

Născută la Nicorești-Tecuciu

anul 1904 luna Maiu 23

Dată azi 12 Octombrie 1926

Această carte este valabilă numai pe un an școlar.

No. Matricol

Semnătura elev,

Smaranda Brăescu

Carnet de student eliberat de
Școala de Arte Frumoase, Smarandei Brăescu.
12 octombrie 1926 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

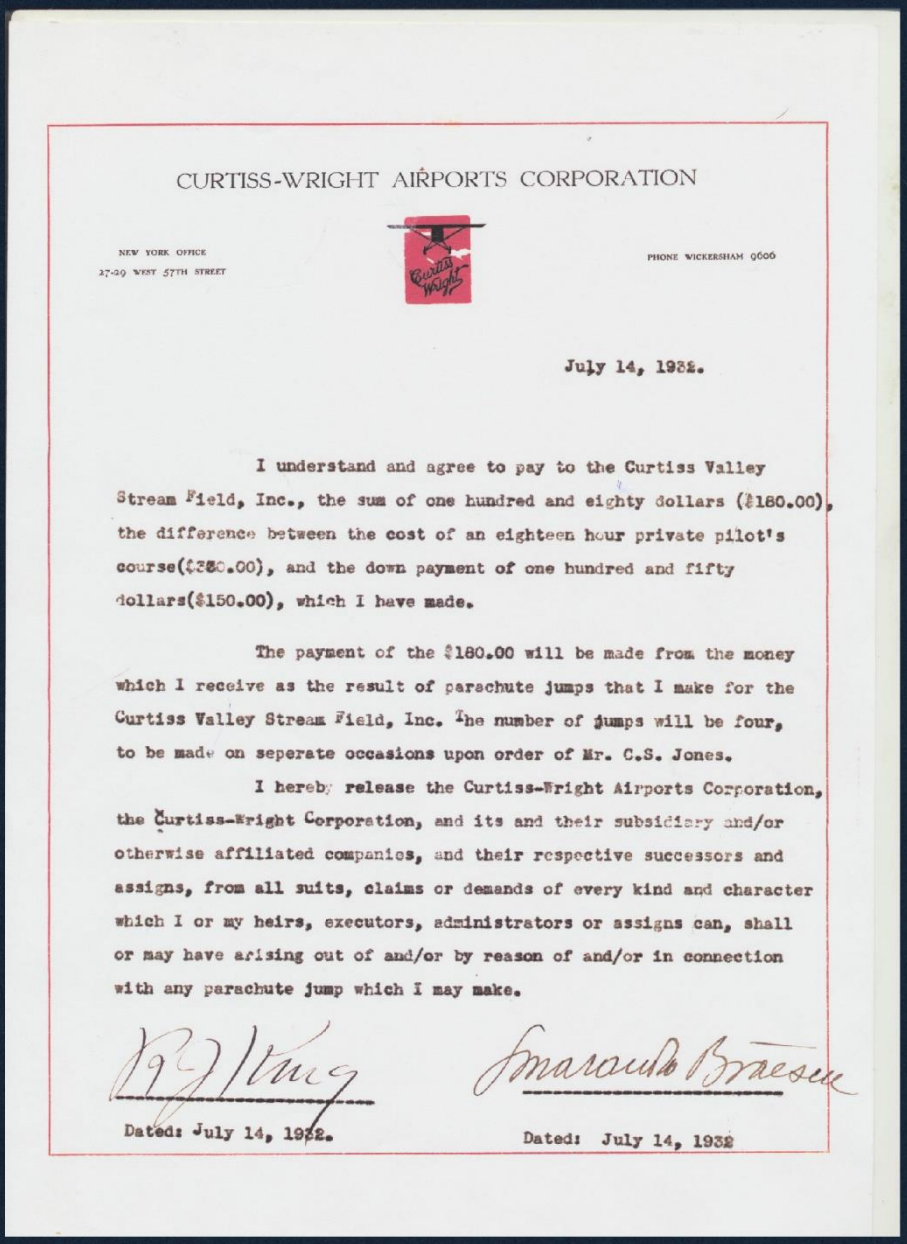

CURTISS-WRIGHT AIRPORTS CORPORATION

NEW YORK OFFICE
27-29 WEST 57TH STREET

PHONE WICKERSHAM 9606

July 14, 1932.

I understand and agree to pay to the Curtiss Valley Stream Field, Inc., the sum of one hundred and eighty dollars ($180.00), the difference between the cost of an eighteen hour private pilot's course($330.00), and the down payment of one hundred and fifty dollars($150.00), which I have made.

The payment of the $180.00 will be made from the money which I receive as the result of parachute jumps that I make for the Curtiss Valley Stream Field, Inc. The number of jumps will be four, to be made on seperate occasions upon order of Mr. C.S. Jones.

I hereby release the Curtiss-Wright Airports Corporation, the Curtiss-Wright Corporation, and its and their subsidiary and/or otherwise affiliated companies, and their respective successors and assigns, from all suits, claims or demands of every kind and character which I or my heirs, executors, administrators or assigns can, shall or may have arising out of and/or by reason of and/or in connection with any parachute jump which I may make.

R J King

Dated: July 14, 1932.

Smaranda Brăescu

Dated: July 14, 1932

Contract semnat de Smaranda Brăescu cu Școala de Pilotaj „Curtis Wright", prin care aceasta se angaja să plătească suma de 330 de dolari pentru cursurile de pilot privat, pe care urma să le achite astfel: 150 de dolari la semnarea contractului, iar diferența de 180 de dolari prin intermediul a patru sărituri cu parașuta efectuate pentru „Curtiss Valley Stream Field, Inc".
14 iulie 1932, New York (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

FLYING SCHOOL CONTRACT

I Smaranda Braescu Residing at number Street

City Bucharest State Roumania, do hereby apply for enrollment in the Private Pilot's course of Curtiss-Wright Flying Service, Inc., a New York corporation (hereinafter called "Curtiss Wright Flying Service"), at Valley Stream, N.Y. and agree to pay therefor three hundred thirty Dollars ($ 330.00) as follows: one hundred and fifty - - - - - - - - Dollars ($ 150.00) at the time of execution of this application and one hundred and eighty Dollars ($ 180.00) this sum of $180.00 is to be paid by Miss Braescu by means of four parachute jumps to be made at any airport or other place and and at any time designated by Mr. C.S.Jones, 18

I understand and agree that the private pilot's course includes a total of twenty (20) hours flying time, not more than ten (10) hours of which consists of dual and/or check instruction; that the commercial pilot's course includes fifty (50) hours total flying time, not more than seventeen and one-half (17½) hours of which consists of dual and/or check instruction, and that the transport pilot's course includes a total of two hundred (200) hours flying time, not more than thirty-five (35) hours of which consists of dual and/or check instruction. I agree to pay for any dual or check instruction given me in addition to the amount provided above for the course in which I have enrolled in accordance with the schedule in respect to the same on file in the Company's office.

I agree to abide by all the rules and regulations of Curtiss-Wright Flying Service now or hereafter in force.

I agree that I will carry no passengers on any flights made under this contract and that I will not fly cross country without specific written authorization from the chief instructor.

I hereby release the Curtiss-Wright Flying Service, the Curtiss-Wright Corporation, and its and their subsidiary and/or otherwise affiliated companies, and their respective successors and assigns, from all suits, claims or demands of every kind and character which I or my heirs, executors, administrators or assigns can, shall, or may have arising out of and/or by reason of and/or in connection with the course of instruction herein applied for.

It is understood that the instruction may be terminated at any time by either party, in which event, the obligation of the Curtiss-Wright Flying Service shall be limited to a refund of the unearned portion of the tuition paid, in accordance with refund schedule on file in the Company's office.

The acceptance of this application by Curtiss-Wright Flying Service by its Base Manager or Officer of the company, causes this to become the entire agreement between the parties and neither party shall be bound or affected by any statements or representations not contained herein.

Accepted:

Smaranda Braescu
Applicant

CURTISS-WRIGHT FLYING SERVICE, Inc.

Dated July 14, 1932

By Robert J.King.

Dated July 14, 1932

Form 401 Rev.

Contract semnat de Smaranda Brăescu cu Școala de Pilotaj „Curtis Wright", prin care aceasta se angaja să plătească suma de 330 de dolari pentru cursurile de pilot privat, pe care urma să le achite astfel: 150 de dolari la semnarea contractului, iar diferența de 180 de dolari prin intermediul a patru sărituri cu parașuta efectuate pentru „Curtiss Valley Stream Field, Inc". 14 iulie 1932, New York (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Însemn de club al „U. S. Carpatina", Cleveland, oferit Smarandei Brăescu în 1932.
În perioada șederii Smarandei Brăescu în Statele Unite ale Americii, comunitatea românilor din Cleveland i-a făcut o călduroasă primire. Cu prilejul unui banchet oferit în onoarea sa i s-a înmânat și acest însemn al clubului „U. S. Carpatina", Cleveland, Ohio, înființat la 18 ianuarie 1925. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Brevet de aviator eliberat de Aero-Clubul Regal al Marii Britanii, Smarandei Brăescu. Londra, 25 martie 1935 (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Elicea avionului Miles Hawk
botezat de către Smaranda Brăescu
„Aurel Vlaicu".
Realizată de „Airscrew Co. Ltd" din
Weybridge Surrey, companie înființată în
1923, care furniza elice pentru aproape
toate companiile aeronautice din Anglia.
Elicea are două pale confecționate din lemn
de mesteacăn prinse de un butuc. Din anul 1935,
elicele au fost îmbunătățite și întărite printr-o
inovație datorată companiei
„Schwarz Propeller Werk of Berlin". (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Bocanci marca „G.H. Bass & Co", Wilton Maine, SUA. Au aparținut Smarandei Brăescu; confecționați de renumita fabrică americană „G.H. Bass & Co", înființată în 1876. La comanda guvernului Statelor Unite ale Americii, în 1918, compania crează o linie de producție specială pentru aviație „The Official Aviation Boot", încălțămintea fiind destinată pentru utilizarea la altitudini înalte, unde temperaturile erau foarte scăzute. Însuși celebrul Charles A. Lindbergh a purtat o pereche de bocanci „Bass flying boots" în primul său zbor transatlantic de la New York la Paris. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Sala CASSA FEMEII

Splaiul Independenței, 46

Sâmbătă, 13 Martie 1937, orele 9 seara
va avea loc un

MARE FESTIVAL ARTISTIC

urmat de DANS
organizat de Asociația

„ŞEZATOAREA ROMÂNEASCĂ"

In colaborare cu Tineretul Aviatic Român A.R.P.A.
cu un program ales

DOMNIŞOARA

SMARANDA BRAESCU

va povesti peripeţii din raidurile sale aeriene
In timpul dansului, care va dura toată noaptea, vor avea loc surprize, poşta aeriană, etc.

Jassul T.A.R A.R.P.A
Bufet bine asortat. Preţuri moderate

Intrarea generală 60 lei de persoană

Biletele la centrala A.R.P.A, Calea Victorie[illegible] 86 şi la Cassa Cinematografului A.R.P.[illegible]

Afiș al unui festival artistic organizat de Asociația „Șezătoarea românească" și A.R.P.A., în cadrul căruia Smaranda Brăescu era invitată de onoare. 1937 martie 13, București (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

Costum popular care a aparținut Smarandei Brăescu. Smaranda Brăescu a păstrat în înfățișarea sa o sfiiciune și o modestie în contrast izbitor cu îndrăzneala și curajul pe care le manifesta în cele mai primejdioase coborâri cu parașuta. Venea, mereu surprinzătoare, în straie țărănești, la mitingurile aviatice, la baluri și la manifestările solemne unde era invitată. Ea deținea o colecție impresionantă de costume populare, din toate colțurile României, pe care le achiziționa sau le primea în dar de la admiratorii din țară.. (MIGL)

https://biblioteca-digitala.ro

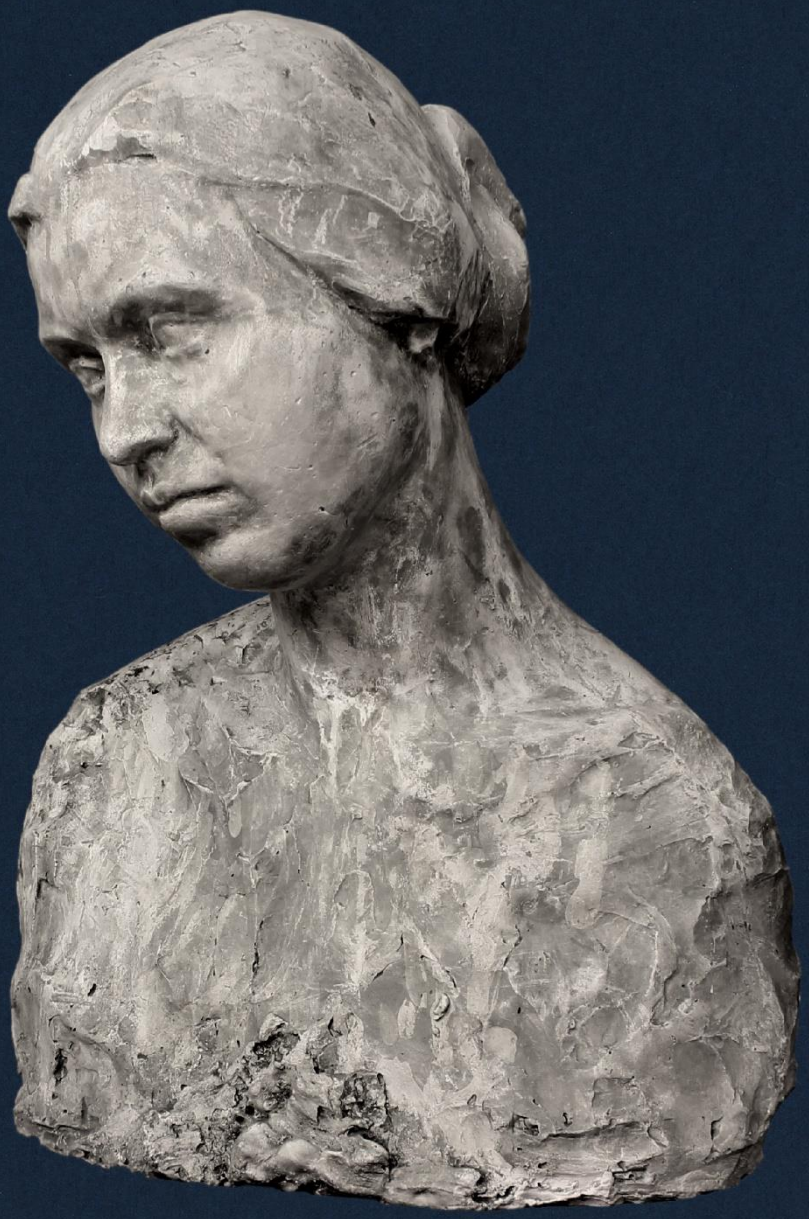

Bust din ipsos care o înfățișează pe Smaranda Brăescu, realizat de cumnata sa Georgeta D. Brăescu. (MIGL)

Smaranda Braesen

9 786061 381067